

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI LOTNICTWA

ASG WP wewn. 3883/85

*Prot. 576/1999-06-24
Małgorzata
Dmewiecha
Duz - 29.08.2000*

JAWNE

~~POUFNE~~

Egz. nr 4

Plk prof. dr hab. nawig. Jerzy MACHURA
Plk dr pil. Ludwik JABŁOŃSKI

TAKTYKA LOTNICTWA MYŚLIWSKO-BOMBOWEGO

Część III
(Działania bojowe dywizji lotnictwa
myśliwsko-bombowego)

PODRĘCZNIK

Biblioteka Główna
Akademii Obrony Narodowej
S/4481 cz. 3

05-004481-004-0

WARSZAWA

STYCZEŃ

1985

60641

Nocce
35

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI LOTNICTWA

ASG WP wewn. 3883/85

Prot. 576/1999-06-24
Małgorzata
Dnievicka
Duz- 29.08.2000

JAWNE

~~POUFNE~~

Egz. nr 4

Płk prof. dr hab. nawig. Jerzy MACHURA
Płk dr pil. Ludwik JABŁOŃSKI

TAKTYKA LOTNICTWA MYŚLIWSKO-BOMBOWEGO

Część III

(Działania bojowe dywizji lotnictwa
myśliwsko-bombowego)

PODREČZNIK

Biblioteka Główna
Akademii Obrony Narodowej
S/4481 cz. 3

05-004481-004-0

WARSZAWA

STYCZEŃ

1985

60641

2A7AS

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LOTNICZYCH I OPK
KATEDRA TAKTYKI LOTNICTWA

JAWNE

ASG WP wewn. 3883/85

Egz. nr ...

4

Prot. 576/1999-06-24
Małgorzata Dzwiedzie
Dm - 29.08.2000

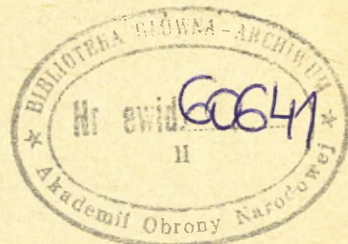
Płk prof.dr hab.nawig.Jerzy MACHURA
Płk dr pil.Ludwik JABŁOŃSKI

TAKTYKA LOTNICTWA MYŚLIWSKO-BOMBOWEGO

CZĘŚĆ III

/Działania bojowe dywizji lotnictwa myśliwsko-
bombowego/

PODRĘCZNIK

WARSZAWA

STYCZEŃ

1985 r.

	Str.
W S T Ę P	3
1. <u>DYWIZJA LOTNICTWA MYŚLIWSKO-BOMBOWEGO I ZASADY JEJ</u> <u>ZASTOSOWANIA BOJOWEGO</u>	4
1.1. Przeznaczenie i zadania bojowe DMB	4
1.2. Struktura organizacyjna DMB	6
1.3. Możliwości bojowe DMB	10
1.4. Zasady zastosowania bojowego DMB	14
1.4.1. Warunki wykonywania zadań bojowych przez DMB	14
1.4.2. Zasady użycia DMB	19
1.4.3. Sposoby działań bojowych DMB	22
1.5. Dowodzenie i współdziałanie DMB	32
2. <u>PRZYGOTOWANIE DMB DO DZIAŁAŃ BOJOWYCH</u>	38
2.1. Właściwości osiągania wyższych stanów gotowości bo- jowej w DMB	38
2.2. Właściwości przebazowania DMB	41
2.3. Planowanie i organizowanie działań bojowych DMB ...	46
2.4. Zabezpieczenie działań bojowych	65
3. <u>PROWADZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH PRZEZ DMB</u>	71
3.1. Wykonywanie zadań o znaczeniu operacyjnym	71
3.2. Wykonywanie zadań o znaczeniu taktycznym	78
ZAKOŃCZENIE	81

W S T Ę P

Podręcznik jest przeznaczony dla słuchaczy Akademii Sztabu Generalnego WP. Zawiera on podstawowe wiadomości o zasadach zastosowania bojowego, przygotowaniu i prowadzeniu działań bojowych przez dywizję lotnictwa myśliwsko-bombowego.

Do opracowania podręcznika wykorzystano zweryfikowane materiały zawarte w dostępnej literaturze krajowej i radzieckiej oraz doświadczenia i wnioski z ćwiczeń przeprowadzonych w ostatnich latach przez Wojska Lotnicze.

1. DYWIZJA LOTNICTWA MYŚLIWSKO-BOMBOWEGO I ZASADY JEJ ZASTOSOWANIA BOJOWEGO

1.1. Przeznaczenie i zadania bojowe DLMB

Dywizja lotnictwa myśliwsko-bombowego jest związkiem taktycznym lotnictwa frontowego przeznaczonym do wykonywania zadań bojowych o znaczeniu taktycznym i operacyjnym, związanych ze zwalczaniem obiektów naziemnych /nawodnych/ na korzyść armii i frontu, w operacjach przeciwpowietrznych i powietrznych /powietrzno-desantowych, powietrzno-morskich operacjach desantowych/.

Z przeznaczenia wynikają zadania bojowe DLMB. Ich rodzaje, charakter i znaczenie wynikają z wymogów współczesnego pola walki, potrzeb wojsk lądowych /marynarki wojennej/ oraz możliwości bojowych DLMB. Dywizja lotnictwa myśliwsko-bombowego może wykonywać dwie grupy zadań bojowych. Pierwsza z nich obejmuje zadania o znaczeniu operacyjnym:

- niszczenie raketowych środków napadu jądrowego;
- zwalczanie lotnictwa na lotniskach /lądowiskach/ i minowanie lotnisk;
- zwalczanie odwodów operacyjnych;
- zwalczanie operacyjnych desantów powietrznych i morskich;
- dezorganizację systemu dowodzenia wojskami;
- zabezpieczenie desantowania i wsparcie operacyjnych desantów powietrznych i morskich.

Druga zadania o znaczeniu taktycznym:

- wsparcie lotnicze wojsk armii, które obejmuje:
 - niszczenie naziemnych środków napadu jądrowego;
 - zwalczanie odwodów taktycznych i bliższych operacyjnych;
 - zwalczanie środków ogniowych i siły żywej;
 - obezwładnienie ważnych punktów oporu i rejonów obrony;
 - obezwładnienie punktów i stanowisk dowodzenia;
 - zwalczanie taktycznych desantów powietrznych;
- zabezpieczenie desantowania i wsparcie taktycznych desantów powietrznych.

Ponadto DLMB może prowadzić rozpoznanie powietrzne i zwalczać środki napadu powietrznego.

Zadania bojowe i obiekty działań DLMB obrazuje rysunek nr 1.

1.2. Struktura organizacyjna DLMB

Dywizja lotnictwa myśliwsko-bombowego wchodzi w skład wojsk lotniczych frontu. Składa się z dowództwa i sztabu, trzech pułków lotnictwa myśliwsko-bombowego i pododdziałów dywizyjnych. DLMB powinna być wyposażona w jednolity sprzęt bojowy. Wyjątkowo może być wyposażona w różne typy samolotów np.: Lim-6 bis, Su-7 BKŁ i Su-22 lub jeszcze inne. Podległe pułki /plmb/ posiadają sprzęt jednolity. Struktura organizacyjna przedstawiona jest na rys.2. w trakcie osiągnięcia wyższych stanów gotowości bojowej dywizja może mobilizować: dywizyjny punkt rozdzielczy; stację obliczeniowo-analityczną skażeń; pluton ochrony i regulacji ruchu i inne pododdziały; w tym czasie może również przekazać z eskadry dywizyjnej samoloty bojowe do pułków /plmb/.

Dywizją lotnictwa myśliwsko-bombowego dowodzi jej dowódca, który posiada prawo wydawania rozkazów i nadzoru ich wykonania. Dowódca DLMB jest organizatorem działań bojowych podległych oddziałów i pododdziałów i dowodzi nimi w czasie przygotowania i działań bojowych; podejmuje decyzje, stawia im zadania bojowe, organizuje współdziałanie wewnątrz dywizji oraz uzgadnia współdziałanie z sąsiadami.

W skład dowództwa dywizji wchodzi: dowódca dywizji, szef sztabu dywizji /pierwszy zastępca dowódcy dywizji/, zastępca dowódcy dywizji do spraw liniowych /szef wydziału służb/, zastępca dowódcy dywizji do spraw politycznych /szef wydziału politycznego/, zastępca dowódcy dywizji do spraw techniki i zaopatrzenia /szef służb techniki i zaopatrzenia/, szef wydziału kadr i adiutant dowódcy dywizji. Dowódcy dywizji podlegają bezpośrednio wszyscy zastępcy, szef wydziału kadr, szef wydziału wojskowej służby wewnętrznej /z chwilą wprowadzenia stanu podwyższonej gotowości bojowej/, pomocnik do spraw bezpieczeństwa latania /tylko w okresie pokoju/ oraz pułki lotnictwa myśliwsko-bombowego.

Całokształtem pracy sztabu kieruje bezpośrednio szef sztabu dywizji, któremu podlegają:

- wydział operacyjny: szef wydziału /zastępca szefa sztabu dywizji/, starsi pomocnicy i pomocnicy szefa wydziału oraz kreślarze i magazynier map;

STRUKTURA ORGANIZACYJNA DLMB

DOWÓDCA

*Szef wydz. WSW
Zachowal. wystron. SPaB*

*Delegat
ZWR*

Zastępca do spraw politycznych [szef wydz. politycz.]

Wydział polityczny

Wydział kadr

Wydział WSW

Szef sztabu

Wydział operacyjny

Wydział rozpoznawczy

Wydział łączności i RWL

Stanowisko dowodzenia

Batalion łączności

Wydział org. - ewid.

Szef zabezp. chemicznego.

Szef służby meteo.

Radca prawny

Kancelaria [biblioteka]

Zastępca do spraw lotniczych [szef wydziału służb]

plmb

Starszy nawigator

Pomocnik starszego nawigatora.

Szef służby wysokościowej i ratownictwa

Pomocnik do spraw ewid. i sprawozd.

Eskaadra lotnicza

Szef strzelania powietrznego

Starszy inspektor techniki pilotowania

Starszy pom. do spraw ogólnowojskowych

Starszy instruktor WF

Zastępca do spraw techniki i zaopatr. [szef służb techniki i zaopatrzenia.]

Wydział inżynierjno-lotniczy

Wydział nadzoru kwatermistrz.

Starszy pom. do spraw org. - plan.

Szef służby samochodowej

Szef służby zdrowia

PWL

RWRS

*Szef inspektorów
dla Pol.
w czasie pu*

*8 DLMB
6 plmb
11 plmb
62 plmb
51 et*

- wydział rozpoznawczy: szef wydziału, starsi pomocnicy i pomocnicy szefa wydziału;
- wydział łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów: szef wydziału, starsi pomocnicy i pomocnicy szefa wydziału /do spraw łączności radiowej, radioliniowej, przewodowej i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów oraz do spraw łączności specjalnej/;
- stanowisko dowodzenia dywizji: dowódca, dyżurni odpowiedzialni, nawigatorzy naprowadzania, oficerowie kierunkowi, oficerowie rozpoznania, oficerowie łączności, kierownik sekcji ruchu lotniczego wraz z dyżurnymi oraz planszyciści;
- specjalistyczne komórki organizacyjne i oficerowie specjaliści: szef zabezpieczenia chemicznego, wydział organizacyjno-ewidencyjny, szef służby meteorologicznej, radca prawny /tylko w okresie pokoju/, kancelaria, biblioteka i hala maszyn;
- batalion łączności: sztab, kwatermistrzostwo, kompania zabezpieczenia, pluton chemiczny, służby techniczne, dwie kompanie łączności, kompania radioliniowa i wojskowa stacja pocztowa;
- pododdziały organizowane w czasie mobilizacji.

Zastępcy dowódcy DLMB ds liniowych podlega wydział służb, w skład który wchodzi: starszy nawigator dywizji, szef strzelania powietrznego, pomocnik starszego nawigatora, szef służby wysokościowej i ratownictwa, starszy inspektor techniki pilotowania, starszy pomocnik do spraw ogólnowojskowych, pomocnik do spraw ewidencji i sprawozdawczości oraz starszy instruktor wychowania fizycznego. Jemu również podlega bezpośrednio eskadra lotnicza DLMB, która składa się z kluczy samolotów bojowych, śmigłowców oraz samolotów transportowych i łącznikowych.

W skład służb techniki i zaopatrzenia wchodzi: wydział inżynierijno-lotniczy, na którego czele stoi starszy inżynier dywizji; wydział nadzoru kwatermistrzowskiego, szef służby samochodowej i szef służby zdrowia. Zastępcy dowódcy dywizji do spraw techniki i zaopatrzenia podlegają również polowe warsztaty lotnicze i ruchomy warsztat remontu samochodów.

Charakter wykonywanych zadań, skład bojowy DLMB wymagają ścisłego powiązania działalności wszystkich wydziałów i służb, ich wszechstronnej współpracy i wzajemnego uzupełniania się podczas przygoto-

wania i prowadzenia działań bojowych.

Zasadnicze obowiązki służbowe poszczególnych wydziałów i służb:

- wydział operacyjny: zbieranie informacji o wojskach własnych i stanie gotowości bojowej podległych oddziałów i pododdziałów, ich analiza i ocena oraz przedstawianie dowódcy /szefowi sztabu/ wniosków z nich wynikających, opracowywanie propozycji do decyzji dowódcy dywizji, wykonywanie dokumentów bojowych i doprowadzanie ich treści do wykonawców, organizowanie kontroli i pomocy oraz kontrola wykonywania zadań przez oddziały i pododdziały, jak również zapewnienie ciągłego dopływu informacji o wojskach własnych i działalności podległych oddziałów i pododdziałów w toku działań bojowych;
- wydział rozpoznawczy: zbieranie i opracowywanie informacji o nieprzyjacielu, potrzebnych dowódcy dywizji i dowódcom pułków do podejmowania decyzji i kierowania podległymi siłami, opracowywanie i przedstawianie dowódcy propozycji prowadzenia rozpoznania powietrznego, utrzymywanie sił i środków rozpoznania w ciągłej gotowości do wykonywania zadań rozpoznawczych i opracowywania ich wyników oraz prowadzenie nasłuchu w sieciach rozpoznania;
- wydział łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów: utrzymywanie sił i środków łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów w stanie zapewniającym skuteczne kierowanie siłami podległych pułków w toku działań bojowych, opracowywanie planów łączności i doprowadzanie ich elementów do wykonawców, organizowanie remontu środków łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów, zapewnienie funkcjonowania łączności kodowo-szyfrowej;
- wydział służb: zbieranie informacji, opracowywanie wniosków i przedstawianie dowódcy dywizji propozycji wykorzystania bojowego pułków, udział w opracowywaniu decyzji dowódcy oraz opracowywanie i przesyłanie zarządzeń specjalistycznych, organizowanie i kierowanie zabezpieczeniem nawigatorskim oraz radiotechnicznym ubezpieczeniem lotów, organizowanie szkolenia personelu latającego podległych pułków, kontrolowanie przestrzegania przez nie nakazanych warunków lotów, organizowanie i prowadzenie ratownictwa załóg samolotów przymusowo lądujących lub opuszczających samoloty w powietrzu;

- służby techniki i zaopatrzenia: zbieranie informacji, opracowywanie wniosków i przedstawianie dowódcy propozycji w zakresie zabezpieczenia materiałowo-technicznego działań bojowych dywizji i doprowadzanie ich do wykonawców, organizowanie remontów samolotów i pojazdów mechanicznych, organizowanie zabezpieczenia medycznego działań, kontrolowanie realizacji zadań zabezpieczenia materiałowo-technicznego działań bojowych pułków,
- pozostałe komórki dowództwa i sztabu dywizji: wydział kadr, wydział organizacyjno-ewidencyjny itp. podczas przygotowania i prowadzenia działań i wykonują zadania zgodnie z ich przeznaczeniem.

1.3. Możliwości bojowe DLMB

Możliwości bojowe DLMB, to skuteczność wykonania określonych zadań bojowych przez jej siły i środki w konkretnej sytuacji taktyczno-operacyjnej, atmosferycznej i terenowej. Miernikiem możliwości bojowych dywizji jest przewidywany rezultat wyrażony /określony/ ilością zwalczanych /zniszczonych, obezwładnionych, zdeorganizowanych/ typowych obiektów pola walki. W celu określenia przewidywanego rezultatu działań ustala się /oblicza/ ilości samolotów potrzebnych do zwalczania określonego obiektu. Na rezultaty działań istotny wpływ wywiera usytuowanie obiektów działań /odległość/ oraz czas /termin/ uderzenia.

Możliwości bojowe DLMB rozpatruje się korzystając z trzech zasadniczych wskaźników: wskaźników możliwości przestrzennych, wskaźników możliwości czasowych i wskaźników skuteczności bojowej. Ustalając /obliczając/ możliwości bojowe dywizji każdorazowo uwzględnia się: realną głębokość bojowego oddziaływania samolotów DLMB; czas wykonania uderzenia /od momentu przekazania sygnału/ czas uderzenia powtórnego; ilość zwalczanych obiektów przy założeniu, że 1/4 sił DLMB może być wykorzystana do zabezpieczenia działań bojowych oraz przyjmowany współczynnik sprawności technicznej sprzętu - 0,9.

Średnie możliwości DLMB w zakresie głębokości bojowego oddziaływania, podczas działania małymi grupami i odległości bazowania od rubieży styczności wojsk 50-100 km wynoszą:

Lp.	Typ samolotu	Rodzaj ładunku bojowego	Warunki lotu		Głębokość bojowego oddziaływania /km/	Uwagi
			Prędkość /km/g/	Wysokość /m/		
1.	Lim-6bis	2 OFAB-250-270 2 OFAB-100-120	600-650	50-500	5-0	
		2 UB-16 2 zb.po 400 1			80-30	
		2 OFAB-100-120 2 zb.po 400 1			116-66	
2.	Su-7BKŁ	4 FAB-500 i 2 FAB-250 lub 4 UB-16/4 S-24/	700	100-500	50-0	
		6 UB-16			26-0	
		2 FAB-500 i 2 FAB-250 2 zb.po 600 1			80-30	
		4 UB-16 2 zb.po 600 1			80-30	
		Bomba jądrowa 3 zb.po 600 1			135-85	
3.	Su-22	20 FAB-100 lub 6 FAB-500	700	100-500	60-10	
		6 UB-32			76-26	
		8 FAB-250 lub 4 UB-32 2 zb.po 800 1			175-125	
		4 UB-32 2 zb.po 1150 1			225-175	
		Bomba jądrowa 2 zb.po 1150 1			295-245	

Srednie czasy wykonywania uderzeń przez małe grupy samolotów
liczone od momentu podania sygnału wynoszą /min/:

Lp.	Typ samolotu	Miejsce znajdowania się samolotów	Sto- pień gotowości bojowej	Czas pa- syw- ny	Czasy wykony- wania uderzeń przy odległo- ści obiektu od rubieży stycz- ności wojsk /km/:			Uwagi
					50	100	150	
1.	Lim-6bis	W rejonie drogi startowej	1	13	29	34	39	
		W strefie rozśrod- kowania	1	16	32	37	42	
			2	26	42	47	52	
2.	Su-7/22/	W rejonie drogi startowej	1	13	33	37	41	
		W strefie rozśrod- kowania	1	16	36	40	44	
			2	38	58	62	66	

Srednie czasy wykonywania uderzeń powtórnych /min/ przez małe
i duże grupy samolotów, przy bazowaniu samolotów typu "Lim" w odle-
głości 50 km, a typu "Su" w odległości 100 km od rubieży styczności
wojsk wynoszą:

Lp.	Typ samolotu	Eskadra			Pułk			Uwagi
		Odległość obiektu od rubieży styczności wojsk /km/:						
		50	100	150	50	100	150	
1.	Lim-6 bis	80	85	90	185	190	195	
2.	Su-7 BKL	170	175	180	225	230	235	
3.	Su-22	230	235	240	350	350	360	

Średnie ilości obiektów naziemnych zwalczanych przez DLMB:

Lp.	Grupa obiektów	Obiekt	Sto- pień raże- nia	Ilość zwalczanych obiektów konwencjonal- nymi środkami rażenia w jednym locie				Jądrowe środki rażenia		Uwagi
				Pułki lotnictwa myśliwsko-bombo- wego uzbrojone w samoloty:				Moc bomb /kt/	% zni- sz- cze- nia	
				DLMB	Lim	Su-7	Su-22			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1.	Rakietowe środki przeno- szenia broni ją- drowej	Bateria PR "LANCER"	Zniszcze- nie	$\frac{3}{3}$	$\frac{3}{2,8}$	$\frac{8,2}{3,6}$	$\frac{14,2}{9,4}$	4	67	
		Bateria PR "PERSHING-1A"	Zniszcze- nie	$\frac{0,4}{0,4}$	$\frac{0,6}{0,6}$	$\frac{12,6}{6,3}$	$\frac{13,6}{7,3}$	8	60	
2.	Środki obrony przeciw- lotni- czej	Bateria PRK "HAWK"	Obewzad- nienie	$\frac{2,4}{1,8}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{8}{4}$	$\frac{14,4}{8,8}$	8	60	
		Pluton aplot		$\frac{3}{3}$	$\frac{8}{6}$	$\frac{13,3}{8}$	$\frac{24,3}{17}$			
		Posterunek wykrywania		$\frac{12}{12}$	$\frac{24}{24}$	$\frac{24}{24}$	$\frac{60}{60}$			
3.	Stano- wiska i punkty dowodze- nia	Centrum kie- rowania lot- nictwem	Dezorganiza- cja	$\frac{5}{5}$	$\frac{12}{6}$	$\frac{12}{8}$	$\frac{29}{19}$	1	60	
		SD w auto- busach		$\frac{12}{6}$	$\frac{24}{24}$	$\frac{24}{24}$	$\frac{60}{54}$	1	60	
		SD w schro- nach drewnia- no-ziemnych			$\frac{1}{-}$	$\frac{2,4}{1}$	$\frac{3,4}{1}$	30	60	
4.	Odwody	Kompania zme- chaniz. w marszu	Obewzad- nienie	$\frac{2}{1}$	$\frac{6}{3}$	$\frac{10}{5}$	$\frac{18}{9}$	2	60	
		Kompania czół- gów w marszu		$\frac{2}{-}$	$\frac{3}{1,6}$	$\frac{5,7}{2,9}$	$\frac{10,7}{4,5}$	20	70	
5.	Środki ogniowe	Bateria arty- lerii polowej na SO	Obewzad- nienie	$\frac{3}{1,4}$	$\frac{6}{3}$	$\frac{24}{12}$	$\frac{33}{16,4}$	8	70	
		Bateria artyle- rii rakietowej		$\frac{3}{3}$	$\frac{6}{3}$	$\frac{8}{6}$	$\frac{17}{12}$	1	62	

Ilość zniszczonych obiektów zależy od ilości wy-
dzielonych bomb jądrowych

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
6.	Samoloty i lotniska	Eskadra samolotów myśliwsko-bombowych	Obezwładnienie	$\frac{3}{1,5}$	$\frac{12}{6}$	$\frac{24}{13,3}$	$\frac{39}{20,8}$	1	62	
		Eskadra śmigłowców		$\frac{8}{5}$	$\frac{12}{8}$	$\frac{24}{10}$	$\frac{44}{23}$	1	62	
		Odcinek betonowej drogi startowej		$\frac{6}{-}$	$\frac{12}{5}$	$\frac{24}{24}$	$\frac{42}{29}$			

Uwagi: 1. Do obliczenia danych zawartych w liczniku przyjęto pełny asortyment środków rażenia, natomiast w mianowniku - dwa zbiorniki dodatkowe z paliwem; 2. W obliczeniach przyjęto: współczynnik sprawności sprzętu - 0,9 oraz wydzielenie około 1/4 sił do zabezpieczenia działań dywizji.

Gdy DLMB jest wyposażona w samoloty nosiciele bomb jądrowych, a stosunek nosicieli do samolotów zabezpieczających wynosi 1:2 i współczynnik wykorzystania bojowego 0,8, to w jednoczesnym uderzeniu może ona użyć około 30 bomb jądrowych.

1.4. Zasady zastosowania bojowego DLMB

1.4.1. Warunki wykonywania zadań bojowych przez DLMB

DLMB jako związek taktyczny lotnictwa frontowego wchodzący w skład WLF, ma być wykorzystywana przede wszystkim w operacjach frontu w początkowym okresie wojny DLMB może być użyta w operacji przeciwpowietrznej - przede wszystkim w jej części ofensywnej, do zwalczania lotnictwa nieprzyjaciela na lotniskach. Samoloty DLMB przystosowane do zwalczania samolotów w powietrzu mogą być wykorzystane w operacji przeciwpowietrznej w systemie OPK.

W początkowym okresie wojny DLMB z zasady zawsze będzie wykorzystywana w operacji powietrznej prowadzonej w celu wywalczenia panowania w powietrzu na TDW. W operacji tej - w jej 2-3 zmasowanych uderzeniach DLMB będzie wykorzystywana do zwalczania środków OPL nieprzyjaciela, jego systemu dowodzenia oraz samolotów i śmigłowców na lotniskach.

Działania bojowe w tych operacjach DLMB może prowadzić bazując jeszcze na lotniskach okresu pokojowego lub lotniskach rozśrodkowania.

W trakcie działań w operacji przeciwpowietrznej lub powietrznej DLMB może przebazować się na kierunek operacyjny. Jeśli DLMB wcześniej przebazuje się na kierunek operacyjny również będzie brała udział w tych operacjach.

DLMB może przebazować się na kierunek operacyjny bez wykonywania zadań bojowych, a po przebazowaniu natychmiast wspierać walczące wojska osłonowe, jeszcze przed rozpoczęciem operacji zaczepnej frontu.

Po rozpoczęciu operacji zaczepnej frontu DLMB wspólnie z WRiA będzie brała udział we wszystkich etapach porażenia ogniowego.

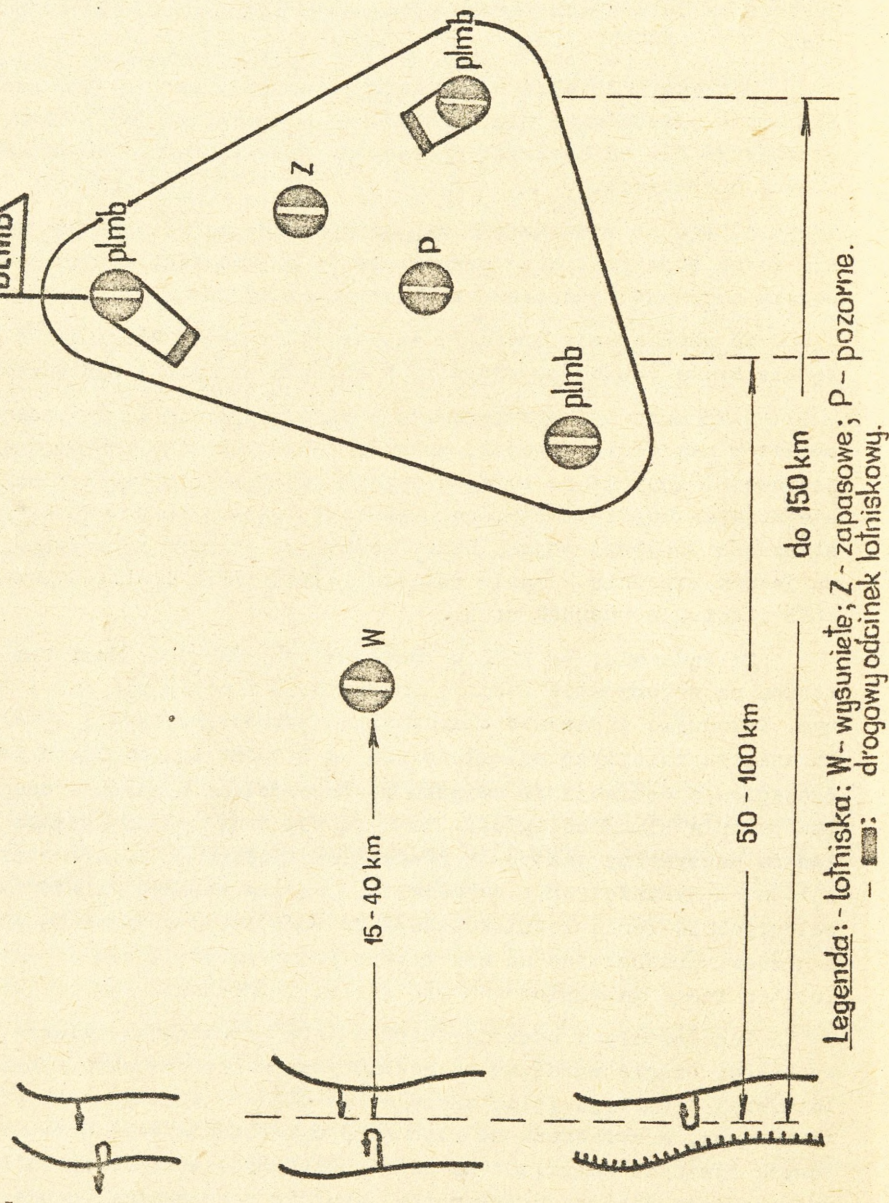
DLMB musi być przygotowana przede wszystkim do zwalczania obiektów naziemnych /wojsk, punktów oporu, środków przenoszenia broni jądrowej i innych/ na korzyść walczących wojsk łączowych w całym pasie działań wojsk frontu, na głębokości około 200 km od rubieży styczności bojowej wojsk. Najczęściej jednak DLMB wykorzystuje się na jednym kierunku w pasie działań jednej-dwóch armii. Bazowanie DLMB ilustruje rysunek nr 3.

Zakłada się, że DLMB w równej mierze /po 50%/ musi być przygotowana na wykonywanie zadań o charakterze operacyjnym jak i taktycznym. Wykonując zadania o charakterze operacyjnym będzie wykonywała zadania na znacznych odległościach od lotnisk bazowania. W trakcie prowadzenia operacji /w związku z trudnościami systematycznego przebazowywania plmb/ odległości te mogą się zwiększać i zmuszać do działań na maksymalny taktyczny promień oddziaływania oraz korzystania z lotnisk wysuniętych i zapasowych. Podczas działań na kierunkach odległych od węzła lotniskowego DLMB może wykorzystywać lotniska sąsiadów, przesyłając na nie własne rzuty zabezpieczenia naziemnego lub też będąc zabezpieczana ich siłami i środkami.

Pododdziały i oddziały DLMB w toku prowadzenia działań bojowych będą ciągle narażone na oddziaływanie środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela, szczególnie podczas działań w strefie taktycznej, a zwłaszcza na głębokość ugrupowania jego pierwszorządowych dywizji. Natomiast na największe przeciwdziałanie lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela będą narażone podczas zwalczania obiektów

BAZOWANIE DLMB

RYSUNEK NR 3

Legenda: - lotniska: W - wysunięte; Z - zapasowe; P - pozorne.
 - - - : drogowy odcinek lotniskowy.

położonych głębiej. Im większa głębokość działań DLMB, należy przewidywać większe prawdopodobieństwo przeciwdziałania naszym samolotom lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela. Z tych właśnie powodów dowódca dywizji podczas organizowania działań powinien wiele uwagi poświęcać przedsięwzięciom zmierzającym do zmniejszenia możliwości przeciwdziałania środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela, wybierać odpowiednie osie tras, profile lotu, wykorzystywać zakłócenia, organizować aktywne oddziaływanie na te środki i wydzielać w skali dywizji lub pułków grupy osłony przed przeciwdziałaniem lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela, stosować manewry przeciwartyleryjskie, przeciw-rakietowe i przeciwmysliwskie oraz działania grup demonstracyjnych i pozoracyjnych.

Współczesne działania bojowe charakteryzują się prowadzeniem intensywnej walki radioelektronicznej. Przedsięwzięcia walki radioelektronicznej nieprzyjaciela skierowane są m.in. przeciw DLMB. Dlatego też dowódca i sztab dywizji, organizując działania bojowe podległych pułków, podejmują odpowiednie przedsięwzięcia w celu radioelektronicznego przeciwdziałania nieprzyjacielowi. Przedsięwzięcia walki radioelektronicznej organizowane przez DLMB, oprócz zakłóceń aktywnych stosowanych przez samoloty myśliwsko-bombowe wyposażone w aparaturę zakłócającą /SPS/, z natury rzeczy mają charakter bierny, jak np. stosowanie ciszy radiowej, pozorowanie innego charakteru działań przez stosowanie odpowiednio mylących rozmów radiowych, wystrzeliwanie pocisków z elementami zakłócającymi, jak też zrzucanie zasobników z takimi elementami i zmiany częstotliwości pracy środków radioelektronicznych.

Stosowanie broni jądrowej przez walczące strony powoduje, oprócz konkretnych zniszczeń, skomplikowaną sytuację promieniotwórczą w rejonach bazowania jednostek dywizji i na trasach lotów podczas wykonywania zadań bojowych przez pododdziały i oddziały dywizji. Uzbrojenie zaś DLMB w samoloty nosiciele broni jądrowej powoduje potrzebę realizacji wielu przedsięwzięć na ziemi oraz bezpieczne i skuteczne stosowanie bomb jądrowych w powietrzu. Od dowódcy i sztabu wymaga się więc przygotowania podległych sił i środków do udziału w pierwszym zmasowanym i kolejnych uderzeniach jądrowych; zagwarantowania bezpiecznego i efektywnego ich użycia w tych uderzeniach oraz ciągłego zbierania danych o miejscach,

czasach, rodzajach i mocach wybuchów jądrowych, mających wpływ na prowadzenie działań bojowych przez dywizję oraz doprowadzanie tych danych do jednostek podległych. Ponadto na wszystkich lotniskach i w rejonach dyslokacji podległych sił i środków trzeba organizować przedsięwzięcia zapobiegawcze i likwidacyjne skutki uderzeń jądrowych.

DLMB będzie prowadziła również działania w operacjach desantowych oraz wykonywała zadania na korzyść operacyjnych grup manewrowych frontu i armii, działających na znacznych odległościach od sił głównych. Zwiększenie głębokości wykonywania zadań przez dywizję, powoduje konieczność organizowania dodatkowych przedsięwzięć z zakresu przełamania i pokonywania obrony przeciwniczej nieprzyjaciela na znacznie większych głębokościach, co pociąga za sobą zwiększenie ilości sił oraz wykorzystanie w większym stopniu efektów działalności wojsk raketowych i rodzajów lotnictwa, a w tym przede wszystkim lotnictwa myśliwskiego. Podczas wspierania desantów i operacyjnych grup manewrowych przez DLMB nastąpi, większa niż w innych działaniach, potrzeba wykonywania zadań na wezwanie z pola walki.

Na przebieg przygotowania i prowadzenia działań bojowych DLMB oraz ich zabezpieczenia bojowego wpływa wiele innych istotnych elementów. Są nimi: duża intensywność działań lotnictwa nieprzyjaciela, potrzeba utrzymywania pododdziałów i oddziałów dywizji w wysokich stopniach gotowości bojowej, ograniczone możliwości naprowadzania grup samolotów na obiekty naziemne przy pomocy środków radiotechnicznych, ciągłe zmiany położenia walczących wojsk i obiektów działań, a za tym idą potrzeby ciągłego korygowania współdziałania i dokonywania zmiany miejsc bazowania oraz okresowe zmniejszanie się możliwości bojowych dywizji.

Przedstawiony zarys warunków działań DLMB zmusza do uwzględnienia ich podczas ustalania zasad użycia oraz praktycznego przygotowania i prowadzenia działań bojowych przez DLMB.

1.4.2. Zasady użycia DLMB

DLMB prowadzi działania bojowe /wykonuje zadania bojowe/ zgodnie z obowiązującymi zasadami - normatywnymi ustaleniami dotyczącymi: bazowania; sposobów wykonywania zadań; środków rażenia; pokonywania OPL nieprzyjaciela; dowodzenia; współdziałania; zabezpieczenia i innych.

Bazowanie DLMB ma zapewnić jej dogodnie i skuteczne wykonywanie zadań bojowych.

Podczas działań bojowych w ramach operacji frontu DLMB bazuje na węźle lotniskowym rozmieszczonym w pasie działań wojsk frontu w odległości 120-150 km od linii styczności bojowej wojsk. Jeśli DLMB posiada na wyposażeniu samoloty Lim-6, lub podobne typy, może bazować nawet w odległości 50 km od linii styczności bojowej wojsk. DLMB powinna dysponować ciągle trzema lotniskami I i II klasy /po jednym dla każdego z podległych plmb/. oraz przynajmniej jednym lotniskiem zapasowym lub DOL. Dąży się aby DLMB mogła korzystać z 4 lotnisk oraz DOL.

Przewiduje się, że DLMB w trakcie operacji zaczepnej frontu /począwszy od D2/ co trzeci dzień będzie bazowała na nowym węźle lotniskowym, a codziennie jeden z podległych jej plmb będzie przebazowywał się na nowe lotnisko /DOL/.

DLMB może brać udział w operacji przeciwpowietrznej, a nawet powietrznej, bazując na lotniskach okresu pokojowego lub lotniskach rozśrodkowania przewidzianych na okres bezpośredniego zagrożenia.

Lotniska /DOL/ dla DLMB przydziela dowódca WLF, on również ustala /zatwierdza/ terminy przebazowania DLMB oraz określa ilość sił jakie powinna utrzymywać DLMB w gotowości do działań bojowych w czasie przebazowywania.

DLMB, bazując na lotniskach okresu pokojowego, rozśrodkowania jak i w pasie działań wojsk frontu, musi być przygotowana do działań zarówno z użyciem konwencjonalnych jak i jądrowych środków rażenia.

DLMB otrzymuje zadania bojowe od dowódcy WLF, z zasady na dzień /dobę/. On również określa natężenie działań DLMB w danym dniu. Średnie natężenie działań DLMB w ciągu doby - 3 dywizjony /d/1/. Maksymalne - do 5 d/1. Do kalkulacji na operację frontową

/12-15 dni/ przyjmuje się 1,5 - 2 d/1 na dobę.

Treść zadania bojowego DLMB na dobę ma charakter ogólny, szczegółowo sprecyzowane bywa jedynie zadanie na pierwszy lot bojowy /wylot/ całości lub tylko części sił DLMB. Zadanie bojowe dla DLMB może precyzować /wskazać obiekty i terminy ich zwalczania/ dowódca WLF, lub za jego zgodą dowódcy poszczególnych armii, z zasady poprzez swoich dowódców WLA. W wyjątkowych sytuacjach zadania bojowe dla DLMB /plmb/ mogą precyzować również dowódcy określonych dywizji /DZ, DPanc/.

Dowódca WLF może określić dla DLMB: kiedy, jakimi siłami /ilością samolotami/ i jakimi środkami rażenia ma wykonać dane zadanie bojowe, a nawet wskazać sposób jego wykonania. Może również określić jedynie termin wykonania zadania i wskazać cel działań /niszczyć, obezwładnić, zdeorganizować/. Natomiast ilość sił potrzebną do wykonania zadania, środki rażenia i sposób jego realizacji pozostawi do decyzji dowódcy DLMB.

Ilość sił potrzebną do wykonania zadania /zgodnie z nakazanym celem działań/ określa każdorazowo dowódca DLMB na podstawie obowiązujących norm /wskazników możliwości bojowych/, uwzględniając realne warunki działań bojowych. Określona ilość sił do wykonania zadania bojowego powinna zawsze uwzględniać siły do zabezpieczenia działań w rejonie obiektu zwalczania - bezpośrednie rozpoznanie, naprowadzenie, pokonania OPL i inne. Jeżeli dowódca WLF nie organizuje zabezpieczenia przelotu sił DLMB do rejonu działań dowódca DLMB jest zobowiązany wydzielić własne siły do zabezpieczenia przelotu - pokonania OPL nieprzyjaciela na trasie, przeciwdziałania radioelektronicznego itp.

DLMB może wykonywać zadania bojowe w dzień, w nocy, w zwykłych i trudnych warunkach atmosferycznych. Warunki działań oraz poziom wykształcenia pilotów wpływają na wielkość grup uderzeniowych oraz wybór sposobów wykonania zadań bojowych przez DLMB.

DLMB stosuje typowe sposoby działań bojowych przewidziane dla LMB; szczegółowy opis tych sposobów i ich wykorzystanie przedstawiony jest niżej /1.4.3/.

Poszczególne zadania bojowe DLMB może wykonywać grupami o różnym składzie: klucz - eskadra - pułk - dwa pułki, a nawet siłami całej DLMB.

Część zadań DLMB może wykonywać według wcześniej ustalonych planów, pozostałe na wezwanie z pola walki.

Większość lotów bojowych DLMB wykonuje bez bezpośredniej osłony lotnictwa myśliwskiego, korzystając jedynie z osłony pośredniej lotnictwa myśliwskiego organizowanej przez szczebel wyższy. Niekiedy DLMB może korzystać z bezpośredniej osłony przez lotnictwo myśliwskie. Siły LM do osłony LMB wydziela dowódca WLF. Dowódcy grup: osłanianej /LMB/ i osłaniającej /LM/ przed wykonywaniem zadania uzgadniają współdziałanie podczas wspólnego lotu.

Podczas działań wojennych z użyciem konwencjonalnych środków rażenia DLMB zobowiązana jest do utrzymywania części sił, np. eskadry /najczęściej po kluczu w każdym pułku/ na lotniskach w gotowości bojowej nr 2 z bombami jądrowymi na pokładach samolotów. O ilości rozmieszczeniu i stopniu gotowości bojowej sił dyżurujących z bombami jądrowymi na pokładzie decyduje dowódca WLF.

Zgodnie z obowiązującymi ustaleniami każdemu samolotowi-nosicielowi broni jądrowej powinien towarzyszyć co najmniej jeden samolot myśliwsko-bombowy, takiego samego typu, najczęściej uzbrojony tylko w rakiety: powietrze-ziemia, a nawet powietrze-powietrze.

O sposobach wykonania zadań bojowych, zastosowaniu środków rażenia, dowodzeniu, współdziałaniu i zabezpieczeniu działań bojowych DLMB decyduje jej dowódca. Niekiedy część elementów decyzji określa mu dowódca WLF.

Decyzje o działaniach dowódca DLMB z zasady podejmuje raz na dobę, w godzinach wieczornych w przeddzień działań, a w dniu działań precyzuje decyzje o wykonaniu każdego zadania.

Dowódca DLMB powinien dążyć do osobistego stawiania zadań bojowych pułkom - dowódcom pułków na dzień, a czasami również ich precyzowania bezpośrednio przed wykonaniem. Obecnie coraz częściej dowódca DLMB stawia zadania pułkom za pomocą technicznych środków łączności.

Dowódca DLMB jest organizatorem systemu dowodzenia podległymi siłami - oddziałami, samodzielnyimi pododdziałami. System ten musi zapewnić dowodzenie podległymi siłami na ziemi i w czasie ich działań w powietrzu oraz opierać się o dwupołożeniowe stanowiska dowodzenia - dywizyjne i pułkowe. System dowodzenia DLMB jest elementem składowym systemu dowodzenia WLF. Podczas dowodzenia dowódca DLMB może korzystać z punktów dowodzenia WLF lub WLA - PNI /PNWC/, GDL /GDB/, ONL /OWNL/; PRN i innych.

Dowódca DLMB może brać udział w organizacji współdziałania prowadzonej przez dowódcę WLF.

W wypadku wyraźnej potrzeby - np. jednoczesne działania kilku grup samolotów z różnych pułków w jednym rejonie lub jednoczesnych działań całej dywizji, dowódca DLMB może być organizatorem współdziałania w dywizji. W dywizyjnej organizacji współdziałania mogą brać udział dowódcy plmb, a niekiedy również dowódcy grup samolotów wykonujących wspólnie zadanie.

Dowódca DLMB jest również organizatorem i koordynatorem wszechstronnego zabezpieczenia podległych plmb podczas ich przygotowania i prowadzenia działań bojowych.

1.4.3. Sposoby działań bojowych DLMB

DLMB - podległe jej oddziały i pododdziały wykonują zadania bojowe typowymi dla DLMB sposobami działań bojowych:

- uderzenia jednoczesne;
- uderzenia kolejne;
- samodzielne poszukiwanie i zwalczanie obiektów naziemnych.

O zastosowaniu określonego sposobu działań bojowych najczęściej decyduje dowódca DLMB. Niekiedy sposób działań DLMB np. całością sił, czy też kolejnymi grupami, może nakazać dowódca WLF.

Na wybór sposobu działań bojowych w zasadniczym stopniu decydują warunki wykonania zadania określone w zadaniu bojowym: długo-trwałość oddziaływania na obiekt /jeden lub kilka obiektów/; usytuowanie obiektu jest znane czy też należy go poszukiwać i dopiero zwalczać i inne.

DLMB wykonuje uderzenie jednoczesne wówczas, jeżeli działa w jednym czasie siłami nie mniejszymi jak dwa pułki /6 eskadr/na jeden lub kilka obiektów, rozmieszczonych w jednym lub kilku rejonach.

Jeśli na obiekt działa jednocześnie 4-5 eskadr, mówi się wówczas o uderzeniu jednoczesnym dwóch pułków /plmb/, najczęściej organizowanym przez dowódcę DLMB. DLMB może wykonywać uderzenie jednoczesne z użyciem środków konwencjonalnych jak i środków jądrowych.

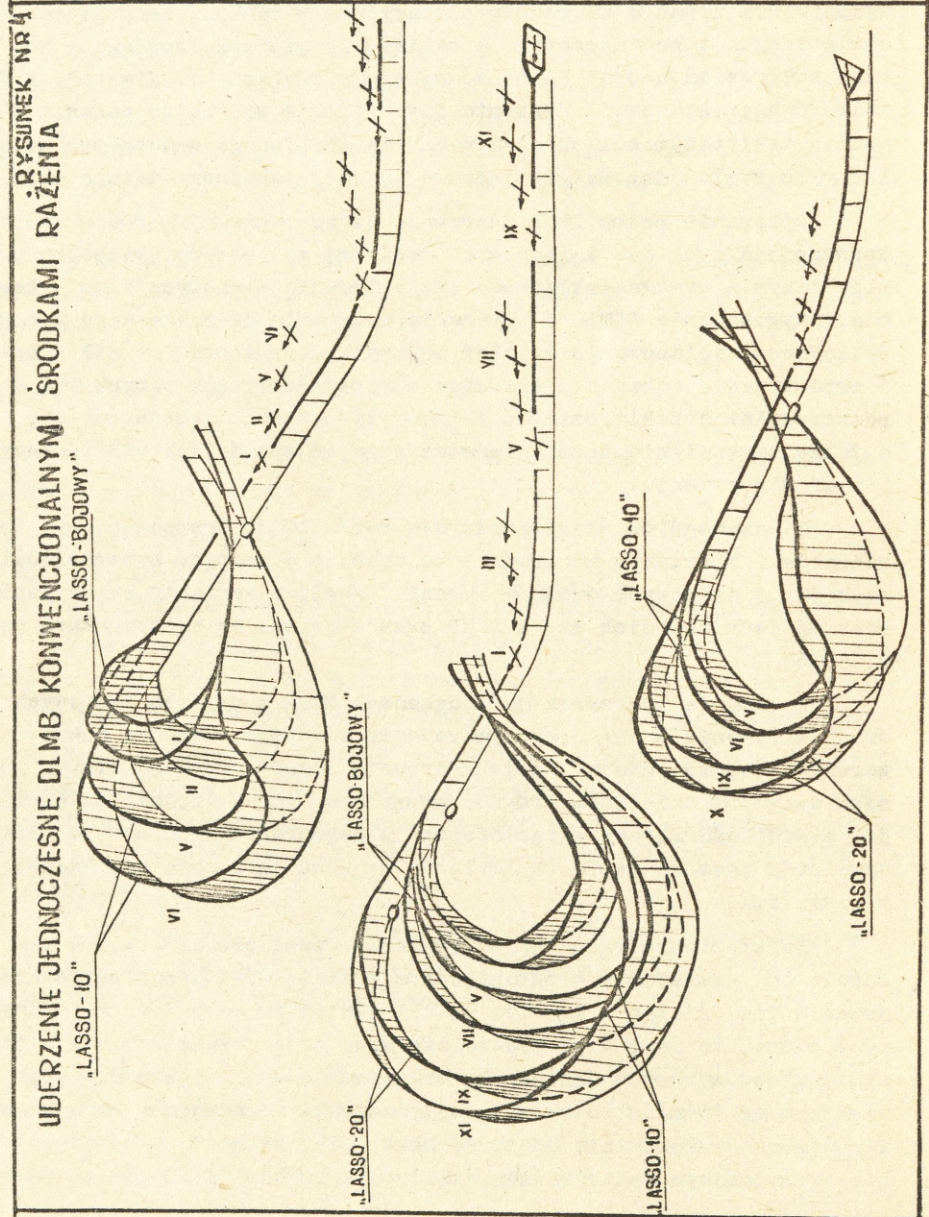
DLMB stosuje uderzenia jednoczesne przede wszystkim podczas wykonywania zadań o znaczeniu operacyjnym w ramach operacji przeciwpowietrznych i powietrznych, a także w operacjach frontowych np. podczas zwalczania operacyjnych odwołów nieprzyjaciela. Niekiedy DLMB może również stosować uderzenia jednocześnie wykonując zadania o znaczeniu taktycznym np. podczas wsparcia lotniczego walczących wojsk lądowych zwalczając środki jądrowe, odwoły taktyczne i inne obiekty.

Wykonanie przez DLMB uderzenia jednoczesnego, zarówno z użyciem konwencjonalnych jak i jądrowych środków, jest przedsięwzięciem skomplikowanym i wymaga dokładnego przygotowania i precyzyjnego wykonania. Przygotowanie DLMB do wykonania uderzenia jednoczesnego wymaga dokładnego zaplanowania działań bojowych zaangażowanych sił w czasie i przestrzeni, dokonania właściwego podziału dysponowanych sił na poszczególne obiekty działań i grupy taktycznego przeznaczenia, a także zapewnienia bezpieczeństwa działań wszystkich sił biorących udział w uderzeniu.

Na szczególną uwagę zasługuje dobór tras, ugrupowań, wysokości, rodzajów i kierunków manewrów lotu zarówno z użyciem konwencjonalnych jak i jądrowych środków rażenia. Możliwe warianty wykonywania uderzeń jednoczesnych przez DLMB przedstawione są na rysunkach nr 4, 5, 6, 7.

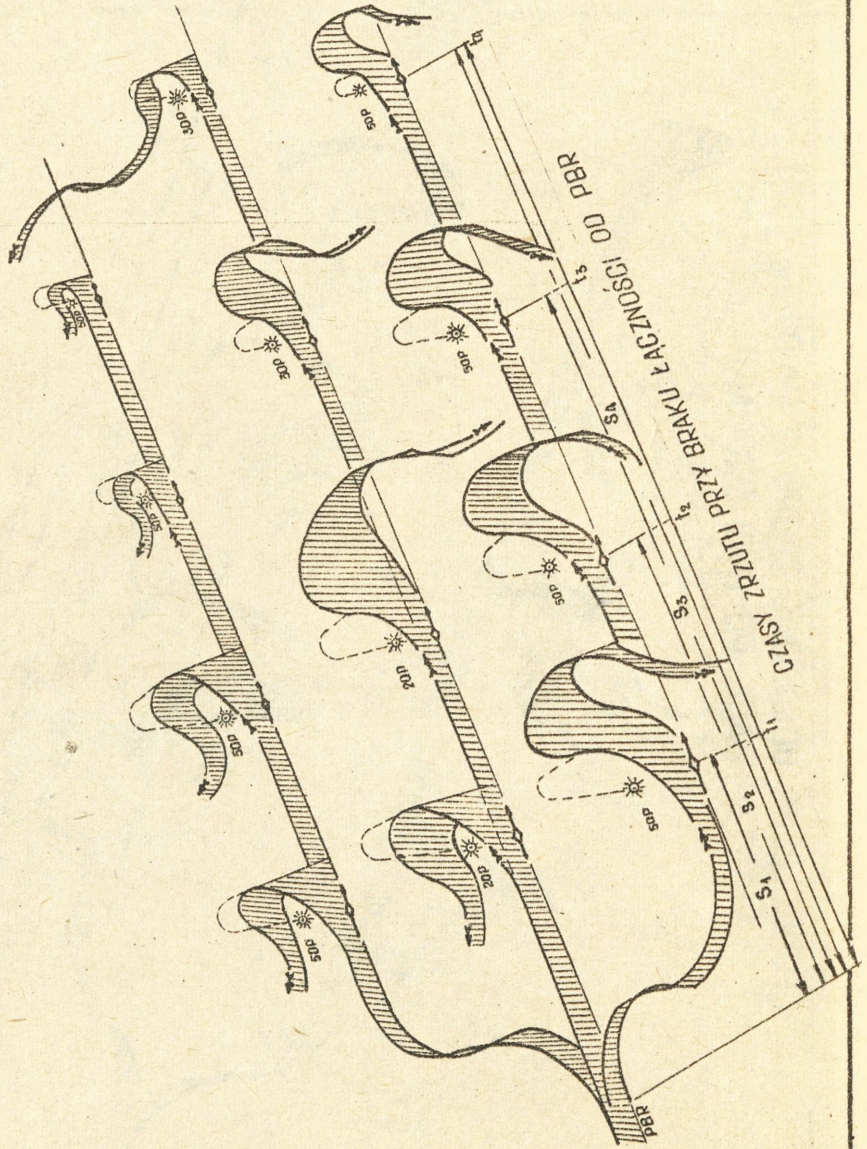
Wykonanie uderzenia jednoczesnego DLMB z użyciem jądrowych środków rażenia w ograniczonym rejonie znacznie utrudnia zachowanie warunków bezpieczeństwa, gdyż uderzenia jednej grupy samolotów mogą mieć wpływ na działania drugiej grupy samolotów. Czynnikiem określającym wielkość rejonu ograniczonego i zagwarantowania bezpieczeństwa samolotów jest rażące oddziaływanie wybuchu jądrowego na samoloty w powietrzu.

Najprostszym sposobem zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim samolotom działającym w ograniczonym rejonie jest odpowiednie urzutowanie ich działań w czasie. Jeżeli odstęp czasowy jest mniejszy od 5 minut, to na załogi i samoloty mogą oddziaływać wszystkie czynniki rażące wybuchów jądrowych. Natomiast przy odstępie czasowym większym od 15 minut nie występują żadne ograniczenia w warunkach i sposobach wykonywania uderzeń. Dąży się jednak do tego, aby w rejonie ograniczonym jednocześnie wykonywała zadanie jak największa grupa

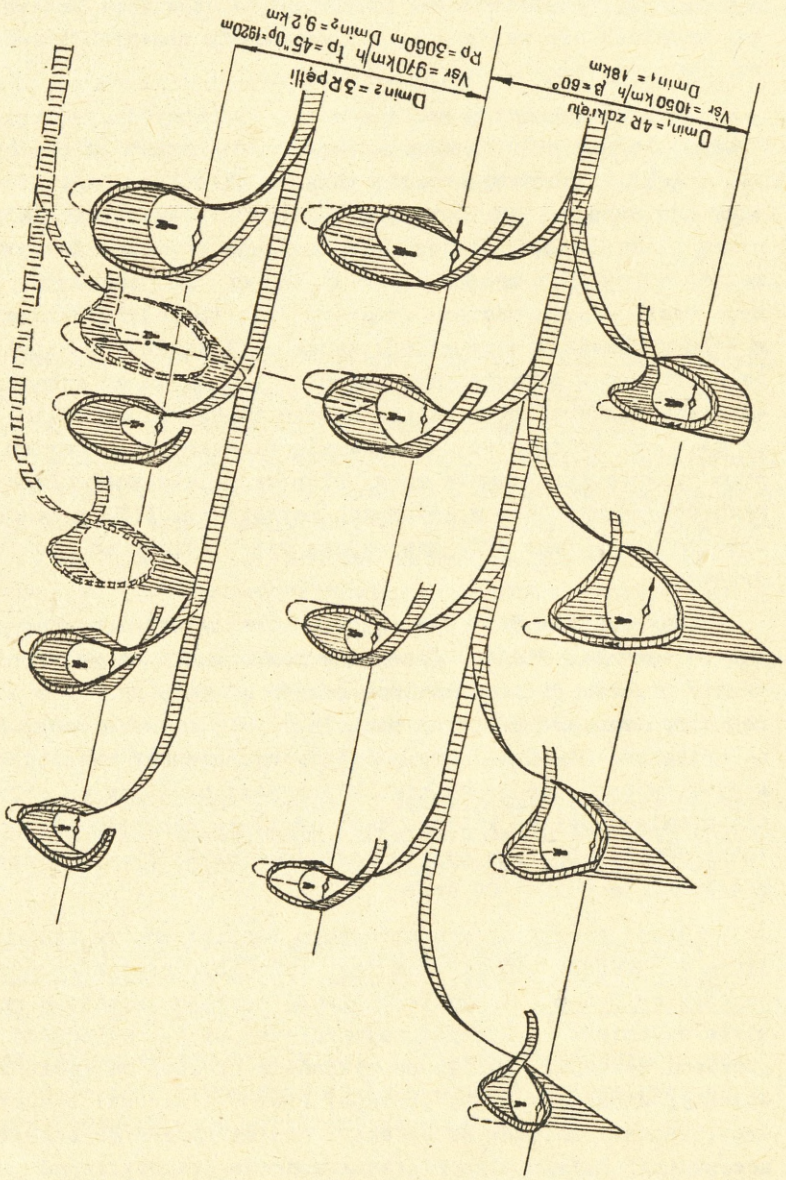
RYSUNEK NR 6

JEDNOCZESNE UDERZENIE JĄDROWE NA DPanc (DZ) MASZERUJĄCĄ, PO TRZECH DROGACH

JEDNOCZESNE UDERZENIE JADROWE NA DPang [DZ] MASZERUJĄCA, PO TRZECH [DWOCH] DROGACH

RYСУNEK NR 7

i w jak najkrótszym czasie. W uderzeniach jednoczesnych w ograniczonym rejonie bezpieczeństwo załóg i samolotów jest zapewnione wówczas, gdy samoloty nie wejdą w strefy działania własnych i sąsiednich wybuchów jądrowych.

Załogi samolotów myśliwsko-bombowych wykonują zrzut bomb jądrowych indywidualnie, a więc jednoczesny zrzut zależy od wyjścia nad obiekt w nakazanym czasie wszystkich załóg. Zapewnienie jednoczesnego zrzutu kilku bomb przez kilka - kilkanaście załóg jest wręcz nieosiągalne, dlatego też istnieje konieczność ustalania minimalnej odległości między planowanymi punktami zerowymi lub minimalnego bezpiecznego odstępu czasowego między kolejnymi zrzutami bomb w celu zachowania bezpieczeństwa załóg i samolotów działających jednocześnie w ograniczonym rejonie. Minimalne odległości między punktami zerowymi przy kątach nalotu większych od $40-50^{\circ}$ wynoszą od 8-16 km. Odległości te pozwalają na wykonanie uderzeń jednoczesnych na duże zgrupowania wojsk nieprzyjaciela znajdujące się w rejonach ześrodkowania i w kolumnach marszowych. DIMB z zasady wykonuje uderzenia na DPanc /DZ/ znajdującą się w marszu po dwu lub trzech drogach.

Nader ważne jest też zagwarantowanie bezpieczeństwa grupom zabezpieczenia. Dlatego też grupa rozpoznania bezpośredniego i oznaczenia obiektu działań powinna odejść od celu na 1-1,5 minuty przed rozpoczęciem manewru przez nosicieli i do czasu wybuchu oddalić na odległość 30-35 km. Grupy osłony odchodzą od samolotów nosicieli w punkcie bojowego rozejścia, który jest oddalony od obiektu uderzenia w zależności od kalibru bomb od 12 km /przy 10 KT/ do 20 km /przy 50 KT/. Od tego punktu nosiciele rozpoczynają rozpęszanie prędkości do 1050-1100 km/g.

Innym warunkiem gwarantującym bezpieczeństwo załogom działającym w ograniczonym rejonie jest wykonanie uderzeń urzutowanych w czasie od 3-6 minut. Na tę wielkość odstępu czasowego ma wpływ wiele czynników, z których najważniejszymi są: odległość między punktami zerowymi, kolejność wykonania uderzeń na poszczególne obiekty; stosowane bomby jądrowe; sposób i warunki bombardowania oraz kierunki nalołów na obiekty. Minimalny odstęp czasowy między uderzeniami kolejnymi powinien gwarantować, że kolejne grupy wejdą w strefę rażenia poprzednio zrzuconych bomb jądrowych. Uwzględnia się tu działanie fali uderzeniowej i promieniowania cieplnego.

Stosowanie jednak takiego sposobu zmusza do urzutowania działañ w czasie, przez co znacznie obniża się prawdopodobieństwo pokonania obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela.

Bezpieczeństwo samolotów DLMB działających w ograniczonym rejonie zapewnia się przez wybór odpowiednich warunków bombardowania, kierunków nalotów w stosunku do poszczególnych punktów zerowych, kolejności /jednoczesności/ zrzutów bomb, manewrów odejścia od obiektów gwarantujących nieporażenie sąsiednich załóg i samolotów czynnikami rażącymi wybuchów bomb jądrowych i bezpiecznych odstępów czasowych między kolejnymi wybuchami. Przykładowe rozwiązania obrazują rysunki nr 5, 6 i 7.

W przedstawionych przykładach wykonywania przez DLMB uderzeń jednoczesnych bombami jądrowymi w ograniczonym rejonie gwarancją bezpieczeństwa jest zachowanie nakazanego czasu przelotu punktu bojowego rozejścia lub początku drogi bojowej, przestrzeganie ustalonej prędkości lotu oraz wykonanie manewru i zrzutu po upływie ustalonego czasu. Podczas wykonywania uderzeń przez DLMB na dywizje nieprzyjaciela znajdujące się w rejonach ześrodkowania dokładność zachowania czasów i miejsc uderzeń uzyskuje się w efekcie wykonywania lotów od początku rozejścia bojowego zgodnie z obliczonymi czasami i kursami, wykonania odpowiednich manewrów oraz zachowania bezpiecznych przerw czasowych między uderzeniami kolejnymi poszczególnych grup samolotów. Dodatkowe gwarancje można uzyskać poprzez zrzuty bomb jądrowych pod różnymi kątami z lotu wznoszącego.

Jednoczesne uderzenia jądrowe w ograniczonym rejonie na wojska DPanc /DZ/ po upływie określonego czasu od momentu przelotu punktu rozejścia bojowego /początku drogi bojowej/ DLMB może wykonywać następująco:

a/ na wojska znajdujące się w marszu po dwu /trzech/ drogach:

- metodą jednoczesnego zrzutu bomb po przeprowadzeniu ataku wzdłuż kolumn /rysunek nr 5 i 6/;
- metodą jednoczesnego zrzutu bomb na kursach zbliżnych i rozbieżnych po przeprowadzeniu ataku w poprzek kolumn oraz uprzednim wykonaniu zakrętu o kąt 90° /rysunek nr 7/;
- metodą kolejnych zrzutów bomb od ostatniego samolotu do początku ugrupowania po przeprowadzeniu ataku wzdłuż kolumn /rysunek nr 5 i 6/.

b/ na wojska znajdujące się w rejonie ześrodkowania:

- metodą jednoczesnego zrzutu bomb pod różnymi kątami po wykonaniu lotu zgodnie z nakazanym kursem i przeprowadzeniu kolejnego ataku po upływie bezpiecznej przerwy czasowej /może również stosować metody stosowane na wojska w marszu/;

DLMB wykonuje uderzenia kolejne przede wszystkim w celu długotrwałego oddziaływania na określone obiekty nieprzyjaciela, z zastosowaniem konwencjonalnych lub jądrowych środków rażenia. Uderzenia kolejne wykonywane są najczęściej małymi grupami samolotów /klucz- eskadra/w jednakowych lub różnych odstępach czasu np. co 10-20 minut, na jeden lub kilka obiektów w celu ich obezwładnienia lub dezorganizacji na określony czas. DLMB może również stosować uderzenia kolejne w celu nękania, zatrzymania lub zablokowania obiektów /wojsk/ nieprzyjaciela.

Do wykonywania uderzeń kolejnych DLMB wykorzystuje najczęściej część sił 1-2 plmb. W wyjątkowych wypadkach może wykorzystywać całość sił.

DLMB stosuje uderzenia kolejne zarówno podczas wykonywania zadań o znaczeniu operacyjnym jak i taktycznym, najczęściej jednak podczas wsparcia lotniczego wojsk lądowych. Ten sposób działań może być stosowany w powiązaniu z uderzeniem jednoczesnym np. w celu podtrzymania wyników uderzenia jednoczesnego lub oddzielnie.

Warunki i potrzeby, najczęściej wojsk lądowych, mogą zmusić DLMB do samodzielnego poszukiwania i zwalczania określonych obiektów, najczęściej ruchomych obiektów naziemnych lub nawodnych, o dużym znaczeniu operacyjnym lub taktycznym. Ten sposób działań polega na poszukiwaniu w określonym rejonie przez jedną lub kilka grup w składzie 2-4 samoloty wyznaczonych obiektów, a po ich odnalezieniu natychmiastowym ich zwalczaniu. Działalność bojowa grup samolotów samodzielnie poszukujących i zwalczających obiekty może być potęgowana przez grupy samolotów dyżurujących na lotniskach lub w powietrzu /w strefach dyżurowania lub strefach krótkotrwałego wyczekiwania - SKW/.

Samodzielnego poszukiwania i zwalczania określonych obiektów stosowane jest najczęściej w operacjach frontowych podczas zwalczania środków rakietowo-jądrowych nieprzyjaciela o znaczeniu taktycznym i operacyjnym.

Uderzenie jednoczesne i kolejne DIMB może stosować działając na z góry zaplanowane obiekty. Uderzenia kolejne mogą być stosowane również podczas wykonywania zadań "na wezwanie z pola walki". Samodzielne poszukiwanie i zwalczanie określonych obiektów stosowane jest podczas działań planowanych lub działań doraźnych.

Podczas wykonywania zadań bojowych DIMB może stosować omówione wyżej sposoby działań bojowych równocześnie¹ oddzielnie każdy z nich: lub też uzupełniać jeden sposób drugim. Np. uderzeniem jednoczesnym większość sił może obezwładniać trzy bataliony czołgów w marszu, a następnie poszczególnymi uderzeniami kolejnymi nie dopuszczając do uzyskania przez BPanc zdolności bojowej. Może też np. część sił wykorzystana do samodzielnego poszukiwania i zwalczania określonych obiektów, a następnie pozostałymi siłami uderzeniami kolejnymi obezwładniać te obiekty lub też zniszczyć je uderzeniem jednoczesnym.

Wybór sposobu działań bojowych i ustalenie celów działań DIMB uzależnione jest od ilości zaangażowanych sił do wykonania określonego zadania. Gdy ilość posiadanych sił do wykonania zadania jest wystarczająca w stosunku do ilości i jakości obiektów, wówczas stawia się dywizji bardziej zdecydowane cele działań bojowych /zniszczenie, obezwładnienie/ oraz z zasady zakłada wyższe prawdopodobieństwo gwarancyjne wykonania zadania, w takiej sytuacji stosuje się przede wszystkim uderzenie jednoczesne. Jeżeli ilość sił możliwych do użycia w określonym czasie nie jest wystarczająca, stawia się dywizji ograniczone cele działań bojowych i najczęściej nakazuje stosować uderzenia kolejne. Stosowane sposoby działań zależą także od tego, czy istnieje potrzeba i możliwość zorganizowania uderzeń powtórnych. Jeżeli czas nie pozwala na stosowanie uderzeń kolejnych, to należy określać bardziej zdecydowane cele działań bojowych i wykonywać uderzenia jednoczesne większymi siłami.

Jeżeli czas pozwala, istnieje możliwość kilkakrotnego kolejnego oddziaływania na określony obiekt mniejszymi siłami.

Najczęściej stosuje się wykonywanie pierwszego silnego uderzenia jednoczesnego na dany obiekt, a następnie podtrzymywanie jego efektów przez wykonywanie uderzeń kolejnych mniejszymi siłami /małymi grupami samolotów/.

1.5. Dowodzenie i współdziałanie DLMB

Dowodzenie siłami DLMB podczas przygotowania i prowadzenia działań bojowych na ziemi i w powietrzu zapewnia zorganizowany system dowodzenia. System ten składa się z SD i ZSD DLMB oraz SD podległych plmb. W dowodzeniu siłami DLMB wykorzystywane są również połączone SD wojsk lotniczych i wojsk OPL armii /PŁSD Wł i WOPL A/, stanowiące element składowy SD armii pierwszego rzutu frontu; punkty naprowadzania lotnictwa /PNL/ rozwijane przy SD oddziałów WOPL; grupy dowodzenia lotnictwem /GDL/, rozwijane przy SD związków taktycznych /DZ, DPanc/ pierwszego rzutu armii, punkty radionawigacyjne /PRN/, rozwijane w korytarzach przelotów lotnictwa oraz oficerowie naprowadzania /ONL/ znajdujący się w pierwszorzutowych batalionach wojsk lądowych. System dowodzenia DLMB przedstawiony jest na rysunku nr 8.

Stanowisko dowodzenia /SD/ DLMB jest głównym punktem dowodzenia, w systemie dowodzenia dywizji. Ma ono zapewnić dowódcy DLMB dowodzenie podległymi pułkami na ziemi i w powietrzu, zarówno podczas przygotowania jak i prowadzenia działań bojowych.

SD DLMB rozwijane jest w rejonie lotniska bazowania jednego z podległych plmb. Rozmieszczone jest na specjalnie przystosowanych i wyposażonych samochodach /RSD i AS/ lub w namiotach. Elementy składowe SD DLMB i ich rozmieszczenie w terenie przedstawione są na rysunku nr 9.

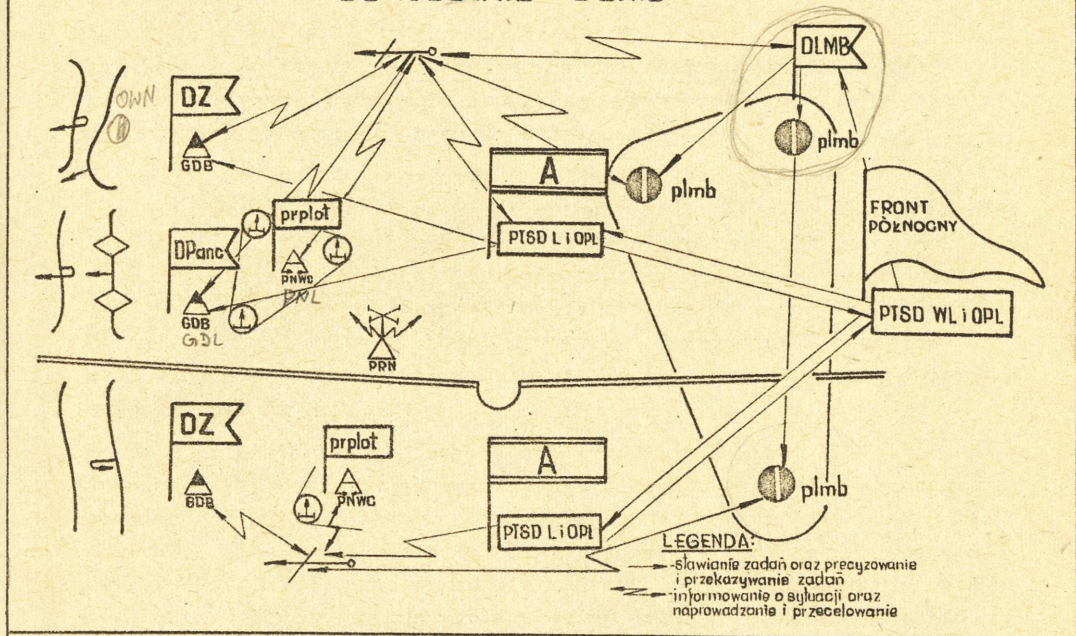
Centrum dowodzenia jest głównym elementem SD DLMB, a jego wyposażenie /miejsca pracy, łączność itp./ zapewnia dowódcy /dowództwu/ dywizji dowodzenie podległymi pułkami.

Wydziały sztabu DLMB są rozmieszczone w pobliżu centrum dowodzenia w namiotach i samochodach sztabowych.

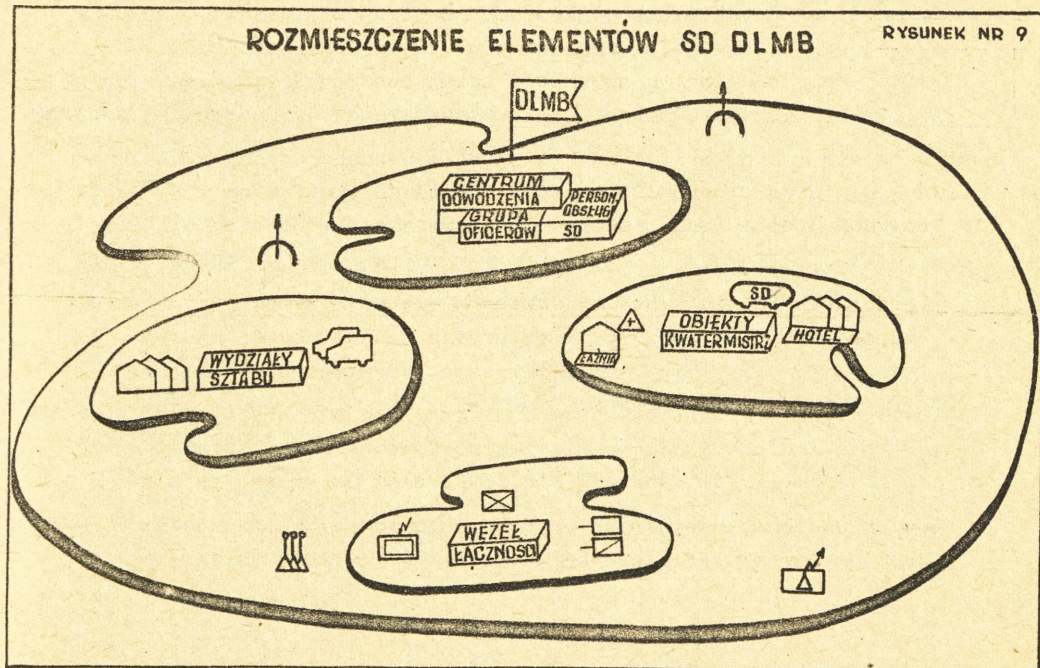
Wezeł łączności /radiowe centrum obiorcze, radiowe centrum nadawcze, centrale telefoniczne, telegraficzne /jawne i niejawne/, grupa stacji radioliniowych, ruchoma stacja pocztowa/. Większość tych elementów jest rozmieszczona w pobliżu centrum dowodzenia z wyjątkiem radiowego centrum nadawczego i grupy stacji radioliniowych. Stanowisko dowodzenia DLMB jest dokładnie maskowane, a jego poszczególne elementy znajdują się w wykopach lub są obwałowane.

Obiekty kwatermistrzowskie /hotel, kasyno, karczma itp./ znajdują się w rejonie rozmieszczenia SD i pododdziałów dywizyjnych.

DOWODZENIE DLMB

ROZMIESZCZENIE ELEMENTÓW SD DLMB

Zapasowe stanowisko dowodzenia /ZSD/ DLMB ma zapewnić natychmiastowe przejęcie i kontynuowanie dowodzenia /np. po obezwładnieniu SD DLMB/ całością sił dywizji. Rozwijane jest w rejonie lotniska bazowanie jednego z podległych plmb, lub w rejonie lotniska zapasowego, względnie lotniska przewidywanego do bazowania jednego z plmb. Powinno być tak samo rozmieszczone i wyposażone jak SD DLMB. Na ZSD znajduje się ok.20% jego składu bojowego, b.często na czele z zastępcą dowódcy DLMB, co zapewnia utrzymanie stałej gotowości do natychmiastowego przejęcia dowodzenia dywizją do czasu przybycia dowódcy i sztabu DLMB.

Po przybyciu na ZSD dowódcy i sztabu DLMB staje się ono SD, a dotychczasowe SD staje się ZSD DLMB. W czasie przemieszczania ZSD, jego funkcje może spełnić wyznaczone i wyposażone w dodatkowe środki łączności jednego z podległych plmb.

SD /ZSD/ jest miejscem rozmieszczenia i pracy dowództwa i sztabu DLMB, a jego centrum dowodzenia służy dowódcy DLMB do bezpośredniego dowodzenia podległymi plmb: dowódca DLMB podczas dowodzenia podległymi siłami korzysta z pomocy grupy oficerów:

- starszego nawigatora;
 - szefa wydziału operacyjnego;
 - szefa wydziału rozpoznawczego;
 - szefa zabezpieczenia chemicznego;
 - szefa służby meteorologicznej
- oraz personelu obsługi SD /oficerów kierunkowych i łączności, planszelistów i innych/.

W okresach kiedy DLMB przygotowuje się do wykonywania zadań, odtwarza gotowość bojową w centrum dowodzenia SD /ZSD/ przebywa tylko zmiana dyżurna, na czele z odpowiedzialnym dyżurnym, który w imieniu dowódcy DLMB dowodzi siłami dywizji.

SD /ZSD/ DLMB powinno zapewniać:

- przekazanie sygnałów i zadań dotyczących osiągania WSGB przez podległe plmb oraz kontrolowanie jego przebiegu;
- otrzymywanie zadań bojowych i innych informacji od przełożonych i przekazywanie informacji i zadań podwładnym;
- wypracowanie decyzji o działaniach, zameldowanie ich przełożonemu;
- dowodzenie /kierowanie/ pułkami na ziemi i w powietrzu;

- kontrolę lotu grup samolotów w podległych pułkach, informowanie ich o nieprzyjacielu, zjawiskach atmosferycznych i innych;
- przekazywanie dowodzenia grupami w powietrzu innym punktom dowodzenia PłSDL i OPLA, PNL, GDL;
- zbieranie meldunków o działaniach plmb i meldowanie ich przełożonym;
- udzielanie pomocy załogom będącym w niebezpieczeństwie;
- wykonywanie innych przedsięwzięć przez dowództwo i sztab DLMB.

Stanowiska dowodzenia pułków lotnictwa myśliwsko-bombowego rozwijane są w rejonach ich lotnisk bazowania i mają zapewnioną łączność z SD /ZSD/ DLMB. Ich rozmieszczenie i wyposażenie umożliwia dowodzenie podległymi pododdziałami na ziemi i w powietrzu. W wypadku bazowania plmb na dwu lotniskach lub lotnisku i drogowym odcinku lotniskowym na jednym z nich organizuje się SD plmb, a na drugim ZSD pułku.

Inne stanowiska i punkty dowodzenia /PłSD WL i OPL, PNL, GDL/; ONL, PRN wykorzystywane do dowodzenia siłami DLMB służą do wywoływania grup lotnictwa myśliwsko-bombowego na pole walki; prowadzenia ich na trasie, a czasami również wyprowadzenia radiolokacyjnie w rejon rozmieszczenia obiektu działań. Szczególnie miejsce w systemie dowodzenia LMB zajmują oficerowie naprowadzania lotnictwa /ONL/, którzy służą do wzrokowego naprowadzania grup samolotów na obiekty działań usytuowane w pobliżu rubieży styczności bojowej wojsk. Punkty radionawigacyjne ułatwiają pojedynczym samolotom i grupom odnalezienie bram wlotowych i powrót na własne lotniska.

System dowodzenia zabezpiecza również współdziałanie wewnątrz dywizji, a także współdziałanie sił DLMB z sąsiadami i innymi rodzajami lotnictwa oraz z wojskami lądowymi, a czasami również z marynarką wojenną.

Współdziałanie wewnątrz DLMB polega na koordynowaniu przez dowództwo i sztab dywizji działań bojowych oddziałów i pododdziałów dywizji podczas wykonywania wspólnych zadań. Organizatorem współdziałania między pułkami lotnictwa myśliwsko-bombowego jest dowódca dywizji. Treścią organizowania współdziałania wewnątrz dywizji jest

uzgodnienie wspólnych działań podległych plmb zgodnie z decyzją dowódcy DLMB. Na szczeblu dywizji ustala się wszystkie elementy gwarantujące wspólną realizację postawionych zadań oraz bezpieczeństwo oddziałów i pododdziałów. Do podstawowych z nich należą: czas i kolejność uderzeń wspólnie działających grup, trasy, prędkości i wysokości lotów, miejsca i sposoby atakowania obiektów naziemnych, rodzaje, wysokości i kierunki wykonywanych manewrów i ich usytuowanie w stosunku do siebie, współpraca dowódców grup w rejonie obiektów działań, osłona oddziałów i pododdziałów dywizji przed przeciwdziałaniem lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela. Ponadto skoordynowanie własnych działań z działaniami organizowanymi przez przełożonego w ramach zabezpieczenia działań bojowych dywizji. Wszystkie te ustalenia przekazuje się zainteresowanym dowódcom oddziałów /pododdziałów/ w poszczególnych punktach dokumentów bojowych /a szczególnie w zadaniach i punktach dotyczących współdziałania, dowodzenia i zabezpieczenia działań bojowych/ oraz uzupełnia wytycznymi szefa sztabu oraz szefów wydziałów i służb DLMB.

Współdziałanie DLMB z sąsiadami /innymi DLMB/ polega na skoordynowaniu działań sił jednej DLMB z siłami innych co do miejsca, czasu i sposobu działań. Organizatorem tego współdziałania jest dowódca WLF. Zgodnie z ustaleniami organizatora współdziałania dowódcy współdziałających DLMB uzgadniają między sobą szczegóły wykonawcze i trasy lotu, warunki lotu, sygnały współdziałania itp. Na podobnych zasadach dowódca DLMB może uzgadniać współdziałanie z dywizjonami lotnictwa bombowego /z AI/oper. podległej dowódcy sił zbrojnych na TDW/, LMB marynarki wojennej itp.

Dowódca DLMB bardzo często uzgadnia współdziałanie z dowódcą DLM lub plm wyznaczonym do osłony sił DLMB podczas wykonywania określonych zadań. Uzgodnienia te, wykonywanie również na podstawie ustaleń dowódcy WLF, dotyczą sposobów i terminów osłony, sygnałów współdziałania i innych szczegółów wykonawczych. LM może osłaniać siły DLMB sposobem bezpośredniego towarzyszenia lub pośrednio poprzez dyżurowanie w powietrzu grup samplotów lotnictwa myśliwskiego na trasie przelotu LMB na przedpolu rejonu i w rejonie działań bojowych sił DLMB.

DLMB w szerokim zakresie współdziała z środkami ogniowymi wojsk lądowych, a najczęściej z wojskami raketowymi i artylerią. Współdziałanie środków ogniowych wojsk lądowych z DLMB polega na skoordynowaniu obiektów i terminów ich zwalczania. Treścią uzgodnień mogą być również obiekty /środki OPL/ zwalczane przez WRiA na korzyść DLMB. Podczas wspólnych działań w warunkach stosowania broni raketowo-jądrowej szczególnego znaczenia nabiera terminowe uzyskanie informacji o charakterze powietrznej sytuacji radiolokacyjnej w celu zapewnienia bezpieczeństwa załogom DLMB.

Organizatorami współdziałania lotnictwa myśliwsko-bombowego ze środkami ogniowymi wojsk lądowych są dowódcy ogólnowojskowi - dowódcy frontów i armii - organizatorzy porażenia ogniowego sposobami kompleksowymi /wszystkimi podległymi im środkami ogniowymi/.

Generalne ustalenia dotyczące współdziałania ze środkami ogniowymi wojsk lądowych dowódca DLMB otrzymuje od dowódcy WLF oraz z zadaniem bojowym. Dodatkowe informacje i wskazówki może otrzymać od dowódców armii na korzyść których DLMB będzie wykonywała zadania bojowe.

W realizacji współdziałania DLMB ze środkami ogniowymi wojsk lądowych uczestniczą obsługi punktów naprowadzania lotnictwa /PNL, GDL/ oraz oficerowie naprowadzania lotnictwa /ONL/.

DLMB może również współdziałać z środkami ogniowymi marynarki wojennej podczas zwalczania obiektów morskich w operacjach desantowych lub operacjach frontowych na kierunku nadmorskim. Organizatorem tego współdziałania będzie dowódca wojsk lotniczych lub dowódca wojsk lądowych działających na kierunku nadmorskim. DLMB otrzymuje szczegółowe ustalenia dotyczące współdziałania z innymi środkami ogniowymi biorącymi udział w takich operacjach. W szczególnych wypadkach dowódca DLMB może uzgodnić współdziałanie z dowódcą sił morskich, któremu bezpośrednio podlegają środki ogniowe wykonujące wspólne zadanie z DLMB. Treścią takiego uzgodnienia może być: podział obiektów zwalczania, terminy działań, sygnały współdziałania itp. Na okrętach mogą być umieszczone PNL.

Realizacja współdziałania DLMB zarówno wewnętrznego jak i z innymi kontrahentami uzależniona jest od sprawności systemu dowodzenia DLMB oraz jego powiązań z systemem dowodzenia wojsk lądowych i systemem dowodzenia WLF i WIA.

2. PRZYGOTOWANIE DLMB DO DZIAŁAŃ BOJOWYCH

Przygotowanie do działań bojowych DLMB obejmuje całokształt przedsięwzięć dowódcy i sztabu w zakresie:

- osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- przebazowania na lotniska znajdujące się w rejonie wyjściowym do operacji;
- planowaniu i organizowaniu działań bojowych.

2.1. Właściwości osiągania wyższych stanów gotowości bojowej przez DLMB

DLMB, podobnie jak inne związki taktyczne WLF, może być utrzymywana w następujących stanach gotowości bojowej:

- 1 - w stanie stałej gotowości bojowej;
- 2 - w stanie podwyższonej gotowości bojowej;
- 3 - w stanie gotowości bojowej zagrożenia wojennego;
- 4 - w stanie pełnej gotowości bojowej.

Poszczególne stany gotowości bojowej wprowadza się w DLMB na rozkaz przełożonego kolejno /1,2, 3,4/ lub pomijając kolejność np. bezpośrednio 3 - stan gotowości bojowej zagrożenia wojennego.

Dowódca DLMB ma prawo doprowadzenia podległych mu sił do stanu pełnej gotowości bojowej bez rozkazu przełożonego w wypadku zaistnienia zaskakującego zagrożenia /napaści przez nieprzyjaciela/ o czym niezwłocznie melduje dowódcy WLF.

W stanie stałej gotowości bojowej /1/ DLMB prowadzi planowe szkolenie, zachowując jednocześnie zdolność do wykonywania typowych zadań bojowych, a w warunkach pokojowych gotowość do przeprowadzenia mobilizacji. Na SD pełnią całodobowe dyżury zmiany bojowe. W tym stanie gotowości bojowej DLMB utrzymuje:

- co najmniej 80% stanu uzbrojenia, sprzętu technicznego, środków transportowych i wyposażenia znajdującego się na ewidencji w czasie pokoju w pełnej sprawności technicznej i użytkowej, z niezniżalnym zapasem motogodzin i przebiegu kilometrów;

- zapasy uzbrojenia, środków materiałowych i technicznych przygotowane w magazynach do wydania lub też załadowane na środki transportowe w gotowości do rozśrodkowania;
- obiekty i urządzenia stałe zapewniające wykonanie zadań bojowych i zadań związanych z osiąganiem wyższych stanów gotowości bojowej w ciągłej gotowości eksploatacyjnej;
- system mobilizacyjny w ciągłej gotowości do rozwinięcia.

W stanie podwyższonej gotowości bojowej /2/ DLMB w czasie pokoju pozostaje w miejscu stałego bazowania i realizuje następujące główne przedsięwzięcia:

- wprowadza się całodobowe dyżury zespołów osiągania wyższych stanów gotowości bojowej;
- w każdym plmb utrzymuje się jedną eskadrę w gotowości bojowej nr 1 do działań w systemie OPK, a pozostałe siły z gotowości bojowej nr 3 przygotowane do wykonywania typowych zadań;
- wzmacnia się zmiany dyżurne na węzłach łączności, obiektach i sprzęcie, a następnie przechodzi się do pełnienia służb pełnymi zmianami;
- kieruje się do garnizonów macierzystych pododdziały i oddziały przebywające w miejscach czasowego pobytu, żołnierzy ściągają się z urlopow, koszaruje się kadrę zawodową i uzupełnia się wyposażenie i uzbrojenie;
- przygotowuje się drugą jednostkę rakiet i amunicji dla samolotów;
- osiąga się gotowość do wymarszu przez siły i środki uzupełnienia komend lotnisk zapasowych/ich wymarsz - na specjalny rozkaz/;
- sprawdza się gotowość środków łączności /ich pracę utrzymuje się w reżimie stałej gotowości bojowej/, przyjmuje się dodatkowo wydzielone łącza i uruchamia niezbędne sieci i kierunki radiowej;
- wydaje się i ładuje na środki transportowe zapasy materiałowe;

Przedsięwzięcia te wykonuje się skrycie bez ogłaszania alarmu bojowego.

Po wykonaniu wszystkich nakazanych przedsięwzięć DLMB kontynuuje szkolenie planowane, ponieważ stan podwyższonej gotowości bojowej wprowadzany jest gdy nie ma jeszcze bezpośrednich oznak niezwłocznego rozpoczęcia działań wojennych.

W stanie gotowości zagrożenia wojennego /3/ DLMB doprowadza swoje siły do stanu umożliwiającego im wykonanie zadań bojowych z jednoczesnym przebazowaniem na wyznaczone lotniska poprzez realizację następujących głównych przedsięwzięć:

- wyprowadza się podległe oddziały i pododdziały do zapasowych lub na specjalne zarządzenie do zasadniczych rejonów alarmowych;
- uzupełnia się oddziały i pododdziały do etatów wojennych i stawia w stan gotowości do wykonywania zadań bojowych;
- dokonuje się - na rozkaz dowódcy WLF - przestrojenia środków radioelektronicznych na częstotliwości czasu wojennego;
- formuje się pierwsze i drugie rzuty zabezpieczenia naziemnego. Pierwsze rzuty wysyła się do rejonów zapasowych /zasadniczych/rejonów alarmowych. Drugie rzuty wykonują zadania związane z utrzymaniem gotowości bojowej pułków na lotniskach stałych i zapasowych /drogowych odcinkach lotniskowych/;
- przebazowuje się część rzutów bojowych na lotniska zapasowe /na dodatkowy rozkaz/.

W stanie pełnej gotowości bojowej /4/ siły DLMB posiadają pełną zdolność do niezwłocznego wykonania zadań bojowych. W wypadku pominięcia stanu gotowości bojowej zagrożenia wojennego /3/ pierwsze rzuty zabezpieczenia naziemnego wychodzą do zasadniczych rejonów alarmowych. Podczas osiągnięcia stanu pełnej gotowości bojowej w DLMB realizuje się lub kończy realizację następujących głównych przedsięwzięć:

- pierwsze rzuty zabezpieczenia naziemnego przemieszcza się do zasadniczych rejonów alarmowych;
- dowództwo i sztab DLMB znajdujące się na SD kieruje wychodzeniem rzutów do określonych rejonów oraz osiągnięciem przez oddziały i pododdziały stanu pełnej gotowości bojowej;
- organizuje się /na dodatkowy rozkaz/ rekonesans dróg marszu rzutów zabezpieczenia naziemnego;
- wykonuje się rozbudowę inżynieryjną w zasadniczych rejonach alarmowych i lotniskach zapasowych;
- przebazowuje się /na dodatkowy rozkaz/ część rzutów bojowych na lotniska zapasowe;
- precyzuje się zadania oddziałom, pododdziałom i rzutom.

2.2. Właściwości przebazowania DLMB

Zgodnie z zasadami użycia, sprawne działania i wykonanie zadań bojowych przez DLMB, warunkuje właściwe jej bazowanie.

DLMB bazuje na dywizyjnym węźle lotniskowym, w którego skład wchodzi: lotniska bazowania plmb, lotniska zapasowe oraz drogowe odcinki lotniska /DOL/, rozmieszczone w odległości 120-150 km od linii styczności bojowej. Lotniska w węźle oddalone są od siebie 30-50 km, czasami więcej. Bazowanie DLMB przedstawione jest na rysunku nr 3.

W trakcie działań bojowych DLMB może korzystać z lotnisk wysuniętych /będących w dyspozycji dowódcy WLF/ oddalonych 20-40 km od rubieży styczności bojowej wojsk oraz z lotnisk sąsiadów.

Przełożony, przydzielając DLMB węzeł lotniskowy, może wskazać również bazowanie podległych plmb. W większości wypadków o bazowaniu plmb decyduje dowódca DLMB.

DLMB przebazowuje się na wyznaczony jej węzeł lotniskowy w okresie zagrożenia wojennego, po przeprowadzeniu mobilizacji, względnie w trakcie jej trwania, lub w początkowym okresie wojny. W czasie trwania operacji frontu zmuszona jest także sukcesywnie poprawiać swoje bazowanie, a zatem przebazowywać swoje siły, dążąc do zachowania głównych warunków bazowania, to jest ustalonej optymalnej odległości bazowania od rubieży styczności bojowej wojsk.

DLMB przebazowuje się na nowy węzeł lotniskowy lub częścią sił na nowe lotniska na rozkaz /po wyrażeniu zgody/ dowódcy WLF.

DLMB przebazowuje się w rejon wyjściowy do operacji /w okresie zagrożenia lub w początkowym okresie wojny/zgodnie z decyzją /planem/ wypracowaną wcześniej i stanowiącą część składową tzw. dokumentacji bojowej /mobilizacyjnej/. Przebazowanie to może być połączone w czasie z wyjściem spod uderzenia nieprzyjaciela z powietrza na lotniska. W tym czasie DLMB może również przebazować się na lotniska zapasowe w celu wyjścia spod uderzenia nieprzyjaciela.

W czasie operacji frontu DLMB przebazowuje się całością lub częścią sił zgodnie z decyzją dowódcy DLMB. Przebazowanie całości sił DLMB może odbywać się jednocześnie lub kolejno pułkami /plmb/ w ciągu określonego czasu. Na wybór sposobu przebazowania /jedno-

cześniej lub kolejno /między innymi wpływa nakazana ilość sił w gotowości do natychmiastowych działań.

W toku operacji zaczepnej tempo natarcia wojsk lądowych /40-50 km na dobę/ zmusza do przebazowywania codziennie jednego plmb na odległość 80-100 km, począwszy od 2-3 dnia trwania operacji. O przebazowaniu jednego plmb również decyduje dowódca DLMB i stawia dowódcy tego plmb zadanie do przebazowania. Pułki przebazowują się na nowe lotniska najczęściej z jednoczesnym wykonaniem zadań bojowych.

Przebazowanie DLMB w toku operacji zaczepnej przedstawione jest na rysunku nr 10.

Dowództwo, sztab i pododdziały dywizyjne przemieszcza się i przebazowuje następująco: batalion łączności dzieli się na dwie części, siłami jednej części zapewnia się dowodzenie z dotychczasowego miejsca bazowania, a drugą z nowego miejsca. Około 60% dowództwa i sztabu DLMB przebazowuje się rzutem powietrznym. Tę część dowództwa i sztabu dywizji dzieli się okresowo na dwie części, aby utrzymywać jednocześnie dowodzenie w starym miejscu dyslokacji i zapewnić możliwość przejęcia dowodzenia w nowym miejscu rozwinięcia SD. Pozostałość stanu osobowego sztabu dywizji dzieli się również na dwie części i przemieszcza w rzutach naziemnych zabezpieczenia dowodzenia DLMB. Dowódca dywizji dowozi zazwyczaj z SD znajdującego się w dotychczasowym miejscu dyslokacji do czasu osiągnięcia gotowości do przejęcia dowodzenia przez SD w nowym miejscu.

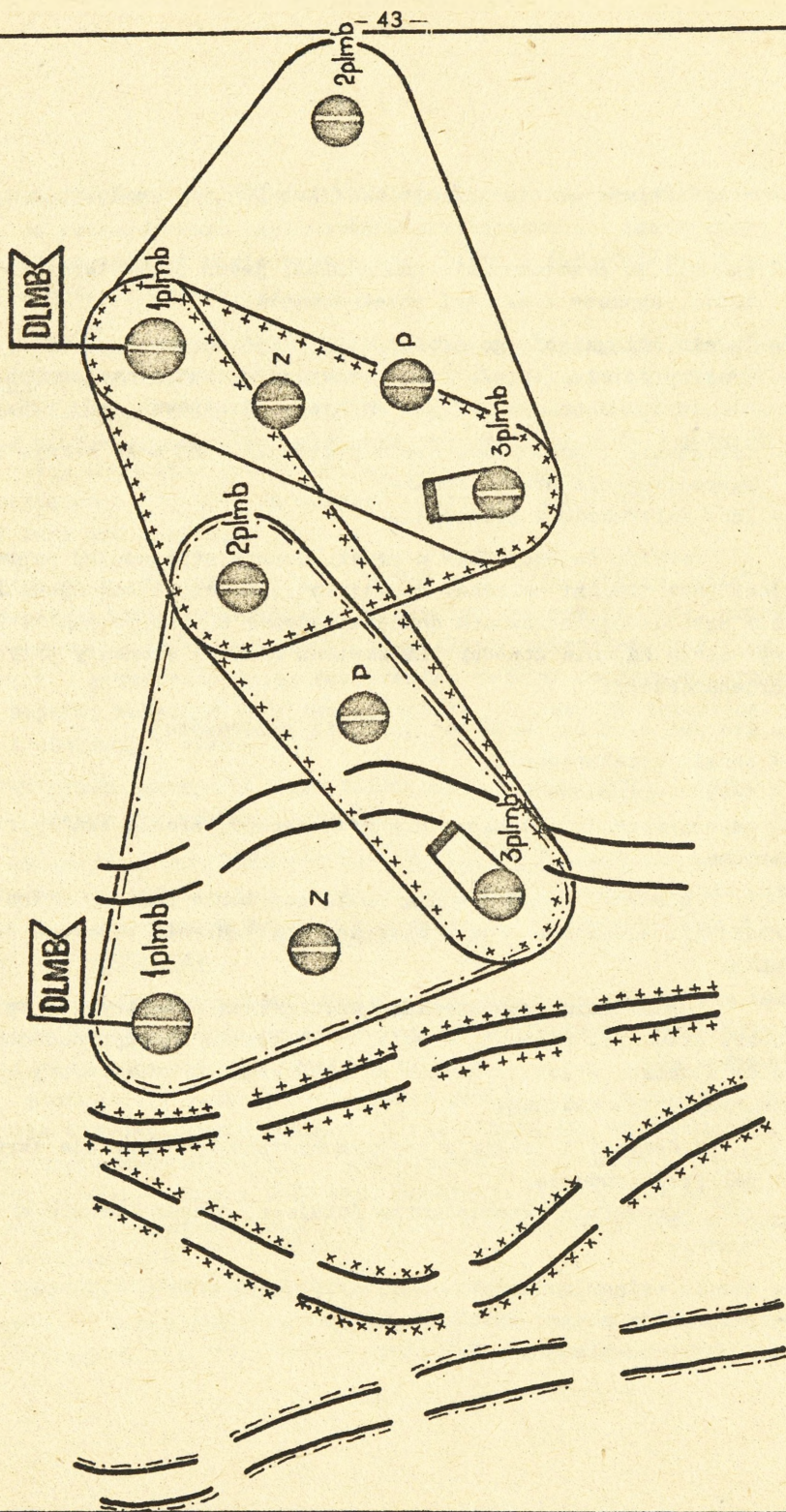
Polowe warsztaty lotnicze i ruchomy warsztat remontu samochodów przemieszczają się w nowy rejon wraz z jednym z rzutów zabezpieczenia naziemnego plmb, na którego lotnisku te pododdziały były rozwinięte.

Zadanie do przebazowania całości lub części sił dowódca DLMB otrzymuje od przełożonego /dowódcy WLF/ najczęściej łącznie z zadaniem bojowym na dzień działań. W wyjątkowych wypadkach dowódca DLMB może otrzymać oddzielnie zadania do przebazowania w formie zarządzenia do przebazowania dowódcy WLF.

Zadanie do przebazowania /otrzymane z zadaniem bojowym lub oddzielnie/ powinno zawierać:

- informacje o nieprzyjacieli i wojskach własnych mające wpływ na przebazowanie;

PRZEBAZOWANIE DLMB W TOKU OPERACJI ZACZEPNEJ

- przydzielone lotnisko /lotniska/ lub DOL, jego położenie i charakterystyka;
- zadanie do przebazowania /całą DLMB, jeden plmb/ termin przebazowania, sposoby i warunki przebazowania;
- termin osiągnięcia gotowości do działań po przebazowaniu;
- trasy przelotu /osie/, trasy przemarszu rzutów naziemnych, oraz terminy pokonania przeszkód wodnych, skrzyżowań dróg itp.;
- dowodzenie /punkty dowodzenia z których DLMB może korzystać itp./;
- zabezpieczenie przebazowania;
- inne informacje i polecenia.

Decyzja dowódcy DLMB o przebazowaniu najczęściej wypracowywana jest jako element składowy decyzji o działaniach bojowych. Zagadnienia przebazowania rozważa dowódca podczas analizy zadania. Zamiar wykonania zadania dowódcy DLM zawiera również elementy dotyczące przebazowania:

- kto /plmb/ i na jakie lotnisko się przebazowuje;
- termin przebazowania;
- sposób przebazowania;
- zabezpieczenie przebazowania /rekonesans, środki transportowe/;
- inne.

Elementy przebazowania muszą się także znaleźć w treści zarządzenia wstępnego oraz z wstępnego zarządzenia bojowego dowódcy DLMB.

Zagadnienia przebazowania szczegółowo rozpatrywane są w czasie oceny sytuacji. Stanowią oddzielny element w decyzji dowódcy DLMB o działaniach w kolejnym dniu działań oraz w rozkazie bojowym DLMB na dany dzień działań.

W decyzji i rozkazie bojowym powinno być wyraźnie określone:

- cel przebazowania;
- myśl przewoźnia przebazowania /miejsce, sposób, termin przebazowania/;
- termin osiągnięcia gotowości bojowej sił przebazowywanych;
- dowodzenia siłami przebazowanymi;
- zabezpieczenie przebazowania.

Elementy decyzji dowódcy DLMB dotyczące przebazowania stanowią podstawę do szczegółowego zaplanowania przebazowania i opracowania planu przebazowania na mapie wraz z odpowiednimi załącznikami w postaci tabel i w formie tekstowej.

- Plan przebazowania DLMB /całości, lub części jej sił/ zawiera:
- na mapie - poza niezbędnymi informacjami o sytuacji nieprzyjaciela i wojsk własnych, trasy przemieszczania rzutów naziemnych, z zaznaczeniem miejsc odpoczynków, terminów przejścia przeszkód wodnych itp., trasy przelotów rzutów powietrznych z oznaczeniem punktów dowodzenia oraz ugrupowania poszczególnych rzutów w czasie przelotu i inne informacje;
 - w załącznikach podział na rzuty, skład rzutów /żołnierzy, samolotów, środków transportowych itp./; terminy zbiórek, startów, przelotu, przewozu; trasy przemarszu i przelotu; zabezpieczenie przebazowania i przemieszczenia; dowodzenia; terminy osiągnięcia gotowości bojowej na nowym lotnisku /lotniskach/ przez poszczególne rzuty i oddziały w całości.

Plan przebazowania podlega zatwierdzeniu przez przełożonego łącznie z innymi dokumentami bojowymi.

W sytuacji, kiedy DLMB otrzyma oddzielnie zadanie /zarządzenie/ do przebazowania całości lub części sił decyzja o przebazowaniu może być również wypracowywana łącznie z decyzją o działaniach DLMB w danym dniu lub oddzielnie.

Wypracowanie decyzji wyłącznie o przebazowaniu odbywa się takimi samymi metodami jak wypracowanie decyzji o działaniach DLMB. Poszczególne elementy tego procesu /analiza zadania, zamiar, ocena sytuacji, decyzja, planowanie, rozkaz, postawienie zadań .../ zawierają tylko zagadnienia dotyczące przebazowania i nie różnią się od omówionych wyżej. Po wypracowaniu decyzji o przebazowaniu i zatwierdzeniu jej przez przełożonego dowódca DLMB może osobiście postawić zadanie do przebazowania zainteresowanemu plmb lub przesłać im opracowany rozkaz DLMB do przebazowania.

Rozkaz do przebazowania DLMB powinien zawierać:

- wiadomości o nieprzyjacielu /sytuacja operacyjno-taktyczna wpływająca na przebazowanie; uderzenia broni raketowo-jądrowej; charakterys-

tyka systemu radiolokacyjnego; możliwości przeciwdziałania lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela; rozpoznanie powietrzne i możliwości uderzeń na nasze lotniska/;

- zadanie do przebazowania DLMB i myśl przewodnia jego wykonania;
- zadania do przebazowania oddziałów podległych;
- zadania do przebazowania pododdziałów dywizyjnych;
- czasy osiągnięcia gotowości bojowej do działań z nowych lotnisk;
- dowodzenie podczas przebazowania /czas i sposób przesunięcia SD DLMB, miejsce jego rozmieszczenia; czas, miejsce i sposób przesunięcia SD oddziałów; odpowiedzialny za dowodzenie w określonym miejscu i czasie; seanse łączności z dowódcami rzutów zabezpieczenia naziemnego/;
- sposób i terminy składania meldunków.

W sytuacji kiedy przebazowywana jest tylko część sił DLMB /np. plmb/ może być w miejsce rozkazu opracowywane zarządzenie do przebazowania.

Natomiast zawsze będzie opracowywany plan przebazowania DLMB. Jego treść i forma omówiona została wyżej.

2.3. Planowanie i organizowanie działań bojowych DLMB

Zgodnie z obowiązującymi ustaleniami planowanie i organizowanie działań bojowych związku taktycznego obejmuje następujące przedsięwzięcia /elementy/:

- otrzymanie zarządzenia wstępnego;
- otrzymanie zadania bojowego;
- analiza zadania;
- zamiar działań bojowych DLMB;
- ocena sytuacji;
- podjęcie decyzji;
- planowanie działań bojowych;
- opracowanie i zatwierdzenie dokumentów bojowych;
- postawienie zadań bojowych podwładnym.

Kolejność, sposób i terminy realizacji tych przedsięwzięć uzależnione są od zastosowanej metody planowania i organizowania działań bojowych DLMB.

DLMB może planować i organizować działania bojowe stosując jedną z dwóch znanych metod:

- metodę pracy kolejnej, lub
- metodę pracy równoległej.

Układ procesu organizowania i planowania działań w DLMB /kolejność realizacji przedsięwzięć/ dwoma wymienionymi metodami przedstawiony jest na rysunku 11.

Metodę planowania i organizowania działań bojowych w DLMB z zasady określa przełożony. Nie wyklucza się możliwości wyboru metody planowania i organizowania przez dowódcę DLMB np. w warunkach kiedy przełożony będzie planował działania metodą pracy kolejnej, dowódca DLMB w celu przyspieszenia procesu planowania i organizowania może zastosować metodę pracy równoległej.

Metoda pracy kolejnej nadal uznawana jest jako podstawowa /klasyczna/ metoda planowania i organizowania działań bojowych w WLF, w tym również i w DLMB. Przebieg procesu planowania i organizowania tą metodą trwa stosunkowo długo, umożliwia on jednak wnikliwe i usystematyzowane /kolejne/ rozważenie wszystkich zagadnień wpływających na wypracowywaną decyzję, szczegółowe planowanie, a następnie opracowanie dokumentów bojowych, stanowiących podstawę do postawienia zadań bojowych podległym pułkom.

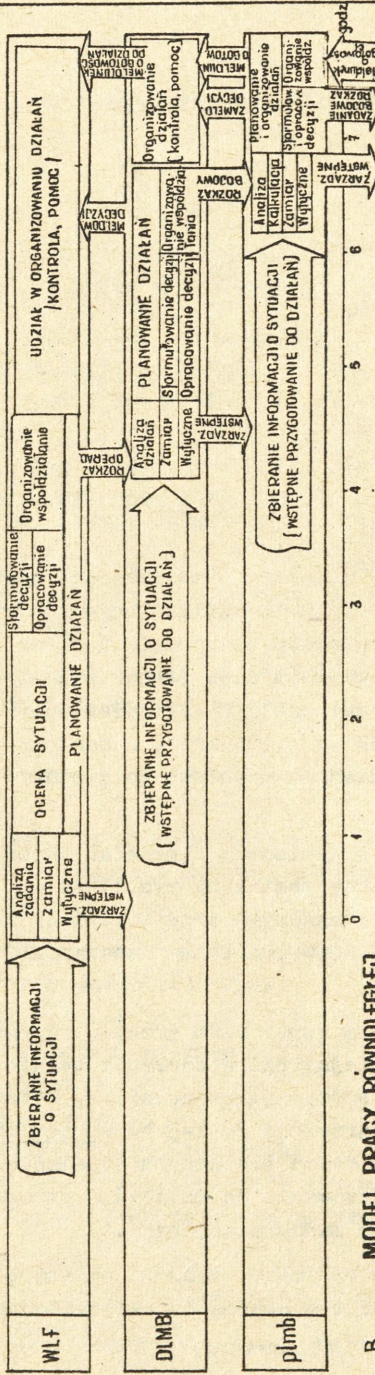
Układ procesu planowania i organizowania działań bojowych DLMB metodą pracy kolejnej /przedstawiony został na rys.11 cz.A, jego znajomość /łącznie z treścią poszczególnych przedsięwzięć/ ułatwia, a nawet wręcz warunkuje zastosowanie w procesie planowania i organizowania metody pracy równoległej.

Przyjmuje się, że dowództwo i sztab DLMB przed otrzymaniem zadania bojowego na pierwszy lub kolejny dzień operacji będzie znało sytuację ogólną i systematycznie będzie ją uzupełniało. Otrzymanie zadania bojowego przez DLMB może poprzedzić /o 2-3 h/ zarządzenie wstępne dowódcy WLF, które wskaże rejon przyszłych działań, charakter zadań bojowych, ukierunkuje przygotowanie do działań oraz określi termin, formę i miejsce otrzymania zadania bojowego.

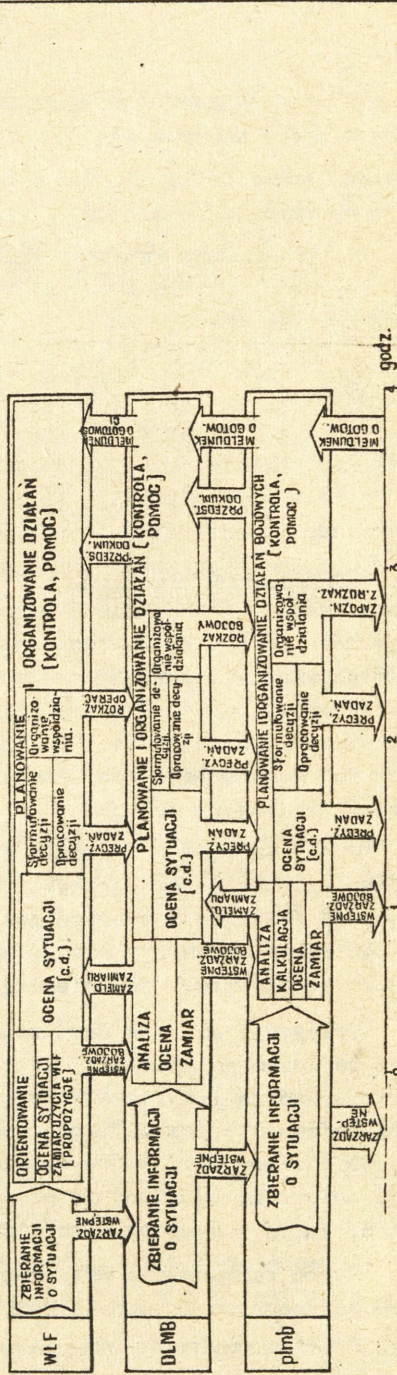
Treść zarządzenia wstępnego WLF może stanowić podstawę do wydania zarządzenia wstępnego w DLMB i wysłania do zainteresowanych plmb. Treść zarządzenia wstępnego DLMB zawiera: 3

MODELE PRACY DOWÓDCÓW I SZTABÓW ZWIĄZKÓW I ODDZIAŁÓW LOTNICTWA

A. MODEL PRACY KOLEJNEJ

B. MODEL PRACY RÓWNOLEGŁEJ

- aktualne informacje o działaniach nieprzyjaciela i wojsk własnych;
- charakter przewidywanych działań bojowych;
- rejon działań bojowych;
- wskazówki dotyczące przygotowania do działań;
- termin, miejsce i forma otrzymania zadania bojowego.

W uzasadnionych przypadkach zarządzenie wstępne może ujmować również inne informacje np.: ładunek bojowy; charakter obiektów uderzeń; itp. W wypadku kiedy DLMB nie otrzyma zarządzenia wstępnego z WLF, lub z innych przyczyn, dowódca DLMB może nakazać wydanie zarządzenia wstępnego do podległych plmb dopiero po analizie zadania.

DLMB otrzymuje zadanie bojowe od dowódcy WLF na dzień działań z zasady w godzinach popołudniowych lub wieczornych dnia poprzedzającego działania. W wyjątkowych wypadkach DLMB może otrzymać zadanie bojowe na jeden wylot, całości lub części sił. Zadania takie z zasady otrzyma w trakcie wykonywania innych zadań lub dla sił utrzymywanych jako odwód dowódcy WLF.

Zadanie bojowe dla DLMB jej dowódca ustnie otrzymuje od dowódcy WLF, a następnie - potwierdzenie na piśmie w formie wyciągu z rozkazu operacyjnego lub zarządzenia operacyjnego WLF.

Zadanie bojowe może otrzymać również tylko na piśmie w formie wyciągu z rozkazu operacyjnego lub zarządzenia operacyjnego WLF.

- Zadanie bojowe DLMB /ustnie i na piśmie/ powinno zawierać:
- informacje o działaniach nieprzyjaciela i wojsk własnych /wojska lądowe i lotnictwo/;
 - ogólny zamiar użycia WLF, ze szczególnym uwzględnieniem działań bojowych sąsiadów DLMB;
 - zadanie bojowe DLMB /cele działań, obiekty, terminy, wysiłek/ wykonywania według planu dowódcy WLF i dowódcy /d-ców/ armii;
 - natężenie działań w danym dniu;
 - gotowość bojowa do działań;
 - dowożenie;
 - zabezpieczenie działań;
 - termin, miejsce i forma meldowania decyzji /zamiar, decyzja, dokumenty bojowe/.

Zamiar wykonania zadania dowódcy DLMB ma ukierunkować pracę szefów wydziałów i służb podczas przygotowywania referatów meldunków dla dowódcy oraz w czasie planowania i organizowania działań bojowych.

Następnie dowódca DLMB ogłasza terminy realizacji głównych przedsięwzięć przygotowania do działań bojowych, które stanowią podstawę do opracowania przez sztab DLMB planu przedsięwzięć dowództwa i sztabu podczas przygotowania do działań bojowych DLMB.

Dowódca dywizji udziela również wytycznych swoim zastępcom, szefowi sztabu oraz szefom wydziałów i służb /nie zawsze wszystkim/ określając zagadnienia /pytania/ i terminy przedstawione przez nich referatów-meldunków. Treść referatów-meldunków zastępców, szefów wydziałów i służb ma pogłębić ocenę sytuacji i pomóc dowódcy w powzięciu decyzji o wykonaniu zadań bojowych przez siły DLMB.

Następnym ważnym etapem pracy dowódcy jest ocena sytuacji 26)
w trakcie której wysłuchuje on referatów-meldunków szefów wydziałów i służb. 1001jme

Dowódca DLMB najczęściej przeprowadza ocenę sytuacji według następujących elementów /tzw. "elementów oceny sytuacji"/:

- ocena wojsk nieprzyjaciela /wojska lądowe, obiekty działań, lotnictwo/;
- ocena wojsk własnych /wojska lądowe, lotnictwo, własna jednostka i jej możliwości/;
- ocena warunków działań /teren, warunki atmosferyczne, sytuacja skażeń, czas/.

Podczas oceny wojsk nieprzyjaciela dowódca DLMB ocenia charakter działań jego wojsk lądowych i ich wpływ na zadania i warunki ich wykonania przez siły dywizji. Szczególną uwagę poświęca ocenie przewidywanych obiektów zwalczania przez siły dywizji oraz ocenie środków obrony przeciwlotniczej w pasie ich lotu i w rejonach działań. Rozważa również możliwości i rejony przeciwdziałania lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela, a także możliwe zagrożenie przez lotnictwo nieprzyjaciela bazowania DLMB.

W wyniku oceny wojsk nieprzyjaciela dowódca DLMB może ustalić potrzebną ilość sił do zwalczania poszczególnych obiektów; dokonać

podziału sił; wybrać trasy i warunki lotu; określić potrzebną ilość sił i sposoby pokonania OPL nieprzyjaciela i inne wnioski.

Podczas oceny wojsk własnych dowódca DLMB ocenia charakter działań, położenie i zadania wojsk lądowych; charakter działań, zadania i terminy ich wykonywania przez sąsiednie DLMB i lotnictwo myśliwskie oraz ich wpływ na działania sił własnych. Oceniając własne siły i ich możliwości bojowe dowódca dywizji konfrontuje poziom wyszkolenia i doświadczenie bojowe personelu latającego oraz możliwości bojowe podległych oddziałów z potrzebami wynikającymi z zadań bojowych i warunków ich wykonywania. W wyniku oceny wojsk własnych dowódca DLMB może ustalić terminy i warunki wykonania zadań wynikające z działań wojsk lądowych; wpływ działań sąsiadów i innych rodzajów lotnictwa na wykonanie zadań przez DLMB; realne możliwości bojowe sił własnych oraz ich wpływ na wybór sposobów wykonania zadań bojowych i inne wnioski.

Podczas oceny warunków działań dowódca DLMB ocenia charakter terenu, możliwości wykonywania lotów na małych wysokościach i w lotach koszących, możliwości prowadzenia wzrokowej orientacji geograficznej oraz możliwości maskowania lotów i obiektów działań; warunki klimatyczne i atmosferyczne oraz ich wpływ na wykonanie zadań bojowych, sposoby działań bojowych, składy grup oraz warunki atakowania obiektów i wykonywania manewrów w ich rejonie; sytuację skażeń w rejonie bazowania i działań, charakter obłoków promieniotwórczych, obszary skażone i ich wpływ na możliwości i sposoby działań bojowych, stan zabezpieczenia chemicznego oddziałów i pododdziałów dywizji; możliwości czasowe oraz wpływ pory doby i roku na prowadzenie działań bojowych. Ocena warunków działań pozwala dowódcy dokonać wyboru tras /osi tras/ i profilów lotów, składów grup, ugrupowań, sposobów działań bojowych, warunków i sposobów atakowania obiektów naziemnych, dysponowanie siłami w czasie i uwzględnienie wpływu warunków działań na efekty uderzeń oraz realizację przedsięwzięć z zakresu obrony przed bronią masowego rażenia.

26) Dowódca DLMB może również przeprowadzać ocenę sytuacji inną metodą, często nazywaną - według elementów decyzji. W metodzie tej uwzględnia się wpływ danych sytuacyjnych na elementy decyzji i w ten sposób wybiera się racjonalny sposób rozwiązania.

Oceniając sytuację tą metodą dowódca dywizji zazwyczaj bierze pod uwagę następujące elementy decyzji i rozważa wpływ na dany sytuacyjny:

- podział sił i środków i wpływ na ten podział charakteru obiektów działań, ich położenia, ruchliwości, możliwości ich odnalezienia, uzbrojenia pułków, możliwości przeciwdziałania środków obrony przeciwlotniczej, charakteru terenu i warunków atmosferycznych; i innych;
- natężenie działań i wpływ na natężenie sytuacji taktyczno-operacyjnej, terenu, warunków atmosferycznych, odległości obiektów działań od rubieży styczności wojsk, możliwości manewrowych obiektów, ich odporność i potrzebnej częstotliwości odciążania na nie, stanu moralno-politycznego i psychicznego załóg oraz ich przygotowania do działań, odległości bazowania od rubieży styczności wojsk, stanu środków zabezpieczenia materiałowo-technicznego i innych;
- środki rażenia: ... rodzajów obiektów, dysponowanych środków rażenia, warunków atakowania, warunków atmosferycznych, terenu i innych;
- trasa, profil lotu i ugrupowanie bojowe: ... możliwości w zakresie głębokości bojowego oddziaływania, ugrupowania wojsk nieprzyjaciela, przeciwdziałania jego środków obrony przeciwlotniczej, warunków terenowych i atmosferycznych, przygotowania załóg do działań bojowych, charakteru zwalczanych obiektów, stosowanych sposobów działań, wpływu działań pułków na siebie i potrzeby zachowania warunków bezpieczeństwa, sposobów atakowania obiektów działań i innych;
- sposób atakowania obiektu: ... działań sąsiadów, potrzeby zachowania warunków bezpieczeństwa, ugrupowania obiektu działań, ugrupowania środków obrony przeciwlotniczej, sposobu działań bojowych, warunków terenowych i atmosferycznych, prowadzenia rozpoznania bezpośredniego i oznaczenia obiektu działań i innych;
- sposób działań: ... celu działań, charakteru obiektów i ich obrony przeciwlotniczej, warunków terenowych i atmosferycznych, ilości zwalczanych obiektów przez pułki i dywizję, dysponowanych sił, posiadanych informacji o miejscu znajdowania się obiektów, okresu działań, możliwości dowodzenia grupami w powietrzu i innych;
- miejsce dowódcy: ... składu grupy wykonującej zadanie; znaczenia zadania i jego charakteru, sytuacji naziemnej i powietrznej i inne;

- sposób i czas postawienia zadań bojowych: ... możliwości wezwania podwładnych, czas pozostający w dyspozycji dowódcy dywizji i dowódców pułków, posiadane środki łączności, konieczność osobistego kontaktu z podwładnymi i inne;
- sposób przedstawiania meldunków: ... terminów meldunków i możliwości ich przekazania, dysponowanych środków łączności, odległości między stanowiskami dowodzenia, zaleceń sztabu WLF i innych.

W wyniku oceny sytuacji /prowadzonej jedną z dwóch omawianych metod/, która umożliwia również konfrontacje różnych wniosków z poszczególnych jej elementów składowych, dowódca DLMB precyzuje /podejmuje/ decyzję o działaniach bojowych, Decyzja dowódcy DLMB składa się z następujących elementów:

- myśl przewodnia decyzji, która obejmuje głównych wysiłek działań i podział sił według obiektów, skład grup taktycznego przeznaczenia, cele i sposoby działań bojowych, termin osiągnięcia gotowości do działań;
- sposób i kolejność wykonywania zadań pułkami /eskadrami/, osie tras i profile lotów, kolejność i sposób przebazowania;
- sposoby współdziałania, sposoby zapewnienia bezpieczeństwa lotów;
- wpływ i uwarunkowania zabezpieczenia działań bojowych;
- sposoby dowodzenia podczas wykonywania postawionych zadań.

Postawiona przez dowódcę DLMB decyzja podlega zatwierdzeniu przez przełożonego - dowódcę WLF. Zgodnie z obowiązującymi ustaleniami dowódca DLMB może zameldować swoją decyzję przełożonemu ustnie, lub za pomocą technicznych środków łączności. Ten drugi sposób jest coraz częściej stosowany. W obydwu wypadkach dowódca DLMB zobowiązany jest do zameldowania wszystkich wymienionych wyżej elementów decyzji, oraz przedstawienia swoich propozycji i próśb.

W wypadku meldowania decyzji ustnie przełożony /dowódca WLF lub jego przedstawiciel/ może zarządzić dodatkowe zameldowania:

- składu bojowego; bazowania DLMB i stan środków zabezpieczenia /na określona godzinę/;
- treść zadania bojowego DLMB /jego zrozumienie/;
- wnioski z oceny nieprzyjaciela ze szczególnym uwzględnieniem np.

obiektów uderzeń, OPL itp.;

- wnioski z oceny wojsk własnych, a szczególnie wspieranych wojsk lądowych.

Podczas meldowania decyzji dowódca DLMB zazwyczaj korzysta z własnej mapy roboczej.

Z zatwierdzoną decyzją /z ewentualnymi poprawkami lub uzupełnieniami/ dowódca DLMB zapoznaje swoich zastępców i szefów wydziałów oraz udziela dodatkowych wytycznych dotyczących szczegółowego opracowania /zaplanowania/ sposobów wykonania poszczególnych zadań, a także opracowania decyzji na mapie wraz z legendą. Decyzja opracowana na mapie /z legendą/ stanowi podstawę do opracowania rozkazu bojowego i innych dokumentów oraz służy do postawienia zadań podległym oddziałom.

Decyzje dowódcy DLMB przedstawiona na mapie powinna zawierać:

- informacje o nieprzyjacielu, w tym rozmieszczenie oddziałów i związków wojsk lądowych ze szczególnym uwzględnieniem obiektów działań; rozmieszczenia naziemnych środków obrony przeciwlotniczej; rozmieszczenie elementów systemu radiolokacyjnego i jego możliwości; bazowanie lotnictwa myśliwskiego /z opisem do eskadry włącznie/ oraz jego stref dyżerowania i zasięgu przechwytywania samolotów dywizji; bazowanie i możliwości innych rodzajów lotnictwa;
- informacje o wojskach własnych, w tym głównie elementy ugrupowania wojsk lądowych, /ugrupowanie, kierunki uderzeń, rubieże zadań oraz rubieże i terminy wprowadzania do walki związków taktycznych drugiego rzutu/; rozmieszczenie środków obrony przeciwlotniczej wojsk armii; planowane uderzenia jądrowe rzutujące na działania bojowe dywizji; działania innych rodzajów lotnictwa wojsk lotniczych frontu w pasie działań dywizji; strefy dyżerowania, samodzielnego poszukiwania i zwalczania celów powietrznych lotnictwa myśliwskiego; bazowanie lotnictwa i sieć lotnisk zapasowych, wysuniętych i pozornych; taktyczne promienie grup samolotów na małych wysokościach z pełnym udźwigniem środków rażenia oraz zmniejszonym o dwa podwieszenia na zbiorniki dołatkowe z paliwem; planowane zadania pułków; korytarze przelotów i strefy zakazane; osie tras lub trasy lotów /o ile decyduje o nich dowódca dywizji/; planowane przebazowania i przemieszczenia w dniu działań; siły i środki walki radioelektronicznej i ich działalność; rozmieszczenie punktów i stanowisk

dowodzenia oraz rubież przekazania dowodzenia.

Legenda do decyzji dowódcy DLMB opracowywana jest w formie tekstowej lub graficznej¹ powinna zawierać: wnioski z oceny nieprzyjaciela; zadanie bojowe DLMB; skład bojowy i wykształcenie; podział sił według zadań i oczekiwane rezultaty działań; możliwości czasowe DLMB; schemat dowodzenia; zabezpieczenie działań dywizji; dane współdziałania oraz inne informacje i ustalenia.

Mapa z decyzją dowódcy DLMB na dany dzień działań wraz z legendą podlega zatwierdzeniu przez dowódcę WLF.

Cennym uzupełnieniem mapy z decyzją dowódcy DLMB, wykorzystywanym również w czasie stawiania zadań bojowych podwładnym, może być plan walki DLMB. Ten graficzny dokument, o charakterze pomocniczym wykonywany pod kierownictwem zastępcy dowódcy dywizji ds liniowych, odzwierciedla sposób wykonania zadania bojowego wraz z elementami uzupełniającymi jak dowodzenie, zabezpieczenie, współdziałanie i inne. Graficzny plan walki DLMB, wykonany na schemacie lub mapie, zawiera:

- rubież styczności bojowej wojsk, oraz niezbędne elementy ugrupowania wojsk lądowych i lotnictwa nieprzyjaciela i własnych;
- strefy ognia naziemnych środków OPL i rubieże, rejony, strefy oddziaływania lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela;
- przedsięwzięcia przełamania i pokonania obrony powietrznej nieprzyjaciela oraz przedsięwzięcia walki radioelektronicznej;
- obiekty działań dywizji i strefy samodzielnego poszukiwania i zwalczania obiektów naziemnych oraz strefy krótkotrwałego wyczekiwania;
- system ognia własnych wojsk obrony przeciwlotniczej i korytarze przelotów lotnictwa;
- zasięgi bojowego oddziaływania różnych grup samolotów dywizji;
- strefy i czasy dyżurowania lotnictwa myśliwskiego w powietrzu oraz sposób, początek i koniec osłony pododdziałów dywizji przez to lotnictwo;
- system wykrywania i naprowadzania IMB na obiekty naziemne;
- osie tras /trasy/ i profile lotów oraz manewry wykonywane przez poszczególne grupy pułkowe w wypadkach kolizyjnych;
- rodzaje zadań poszczególnych pułków, wydzielone siły i czasy ich trwania.

Uzupełnienie planu walki może stanowić legenda opracowywana w formie graficznej lub opisowej, która zawiera:

- rozliczenie czasowe wykonania zadań przez pułki - czasy startów, uderzeń, lądowań i odtwarzania gotowości bojowej;
- rozliczenie czasowe zadań osłony lotnictwa myśliwskiego, czasy osłony ze stref bezpośrednim, towarzyszeniem, blokowaniem lotnisk;
- plan działań bojowych DLMB w jednym dniu /uderzeniu/;
- inne elementy.

Plan walki DLMB wykorzystywany jest również przez dowódcę do stawiania zadań bojowych podwładnym oraz przez zastępców i szefów służb do udzielania wskazówek.

Następnie w ustalonym terminie, dowódca DLMB powinien postawić ustnie lub przekazać na piśmie zadania bojowe podległym pułkom. Dąży się aby dowódca DLMB osobiście /ustnie/ stawiał zadania bojowe podległym pułkom /dowódcom tych pułków/ w oznaczonym miejscu, najczęściej na SD DLMB. Zadania bojowe pułkom /plmb/ mogą ustnie postawić również przedstawiciele /zastępcy, szef sztabu/ dowódcy DLMB na SD tych pułków.

Pułkom /plmb/ stawia się również zadanie bojowe na dzień, szczególnie na pierwszy lot bojowy i ogólnie na loty kolejne. W wyjątkowych wypadkach plmb mogą otrzymać zadanie bojowe na jeden lot bojowy.

Zadania bojowe, które mają być wykonywane z użyciem bomb jądrowych dowódca DLMB stawia osobiście wykonawcom - dowódcom grup samolotów nosicieli broni jądrowej.

Niezależnie od sposobu przekazywania zadań pułki zawsze muszą otrzymać potwierdzenie zadania na piśmie. W postawieniu zadań bojowych przez dowódcę DLMB podległym pułkom na SD DLMB uczestniczą również zastępcy dowódcy dywizji oraz szefowie wydziałów i służb.

Postawienie zadań bojowych przez dowódcę DLMB dowódcom pułków może mieć układ następujący:

- informacja szefa wydziału rozpoznawczego;
- informacja szefa wydziału operacyjnego;
- postawienie zadań bojowych przez dowódcę DLMB /układ i treść są zgodne z punktami 3-6 rozkazu bojowego dywizji/;
- wskazówki dotyczące wykonania zadań zastępcy dowódcy DLMB do spraw liniowych;

- dodatkowe wyjaśnienia i uwagi dowódcy dywizji;
- sprawdzenie przez dowódcę DLMB dokładnego rozumienia i znajomości zadań przez dowódców oddziałów i pododdziałów.

W zależności od potrzeb i dysponowanego czasu mogą również udzielać wskazówek: starszy nawigator dywizji, szef strzelania powietrznego dywizji, szef wydziału łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów i szef zabezpieczenia chemicznego.

Zazwyczaj bezpośrednio po postawieniu zadań bojowych dowódcy plmb otrzymują rozkaz bojowy DLMB oraz zarządzenia specjalistyczne.

Treść rozkazu bojowego DLMB zawiera:

- krótką ocenę ugrupowania i charakteru działań wojsk lądowych /marynarki wojennej/ nieprzyjaciela, przebieg rubieży styczności wojsk, obiekty działań dywizji i ich obrona przeciwlotnicza, zmiany w bazowaniu lotnictwa, charakterystyka obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela w pasie działań dywizji, a w tym: działania lotnictwa myśliwskiego, rozmieszczenie przeciwlotniczych pocisków kierowanych, artylerii przeciwlotniczej i środków radiotechnicznych systemu wykrywania i naprowadzania, sposób prowadzenia i charakterystyka zakłóceń, pogoda;
- ogólne zadania wojsk własnych - lądowych /marynarki wojennej/ i lotnictwa, w tym kierunki działań, rubieże, zadania i sposób użycia broni jądrowej przez WLF i WR w rejonie działań dywizji, zadania sąsiednich związków taktycznych i oddziałów lotnictwa, czas ich działania, strefy dyżurowania i linie rozgraniczenia;
- zadania DLMB wykonywane według planu WLF i na korzyść armii ogólnowojskowej /pancernej/ oraz myśl przewodnia ich wykonania, natężenie działań;
- zadania plmb: nazwa, czas działań lub czas osiągnięcia gotowości bojowej, wydzielone siły do wykonania zadania, obiekt uderzenia i obiekt zapasowy, cele działań /żądane rezultaty/, ogólny sposób wykonania zadania, osie tras /trasy/ i profile lotów, siły pozostające w odwodzie i stopnie ich gotowości, lotniska zapasowe, charakter zadania następnego, natężenie działań;
- czas osiągnięcia gotowości do działań i czas gotowości do działań następnych;

- zabezpieczenie działań bojowych;
- współdziałanie z wojskami lądowymi, sąsiadami i pułkami dywizji oraz sygnały współdziałania;
- czas, miejsce i sposób meldowania decyzji;
- miejsce dowódcy oraz czas pracy i miejsce rozwinięcia SD i ZSD, zastępca na ZSD, miejsca i czasy rozwinięcia PNL i PRN przez PłSD L i OPL A i ich kryptonimy, rubież przeazania dowodzenia;
- sposób, miejsce i czas składania meldunków o wykonaniu zadań bojowych.

Rozkaz bojowy DLMB powinien być zwięzły zawierać tylko informacje związane /wynikające/ z wykonaniem zadań bojowych w danym dniu.

W punktach dotyczących gotowości, zabezpieczenia, współdziałania i meldowania decyzji podaje się informacje /ustalenia/, które w jednakowym stopniu dotyczą wszystkich pułków. Natomiast gdy są one inne dla każdego z nich, podaje się je w zadaniu danego plmb.

W wypadku gdy zadanie bojowe ma wykonywać tylko jeden pułk DLMB przekazuje zadanie bojowe do tego plmb w formie zarządzenia bojowego.

Treść takiego zarządzenia bojowego może zawierać:

- dane o nieprzyjacieli /rubież styczności, ugrupowanie i charakter działań /związków taktycznych /oddziałów/ wojsk lądowych lotnictwa i środków OPL/;
- niezbędne wiadomości o działaniach sąsiadów i użyciu BMR;
- zadanie bojowe oddziału, któremu wydaje się zarządzenie i sposób jego wykonania /ewentualnie/;
- czas gotowości do działań oraz czas, miejsce i sposób meldowania decyzji;
- zabezpieczenie wykonania zadania;
- termin, sposób i miejsce przedstawienia meldunków o wykonaniu zadania bojowego.

Zarządzenie specjalistyczne opracowują zastępcy dowódcy dywizji do spraw politycznych, liniowych, techniki i zaopatrzenia, szef łączności i radiotechnicznego ubezpieczenia lotów oraz szef zabezpieczenia chemicznego. Zarządzenie te opracowuje się w celu dokonania

szczegółowych ustaleń z zakresu działalności poszczególnych służb.

Treść tych zarządzeń powinna być następująca:

- a/ Zarządzenie zastępcy dowódcy DLMB do spraw politycznych:
- wnioski z oceny aktualnej sytuacji polityczno-militarnej;
 - główne cele /kierunki/ pracy polityczno-propagandowej;
 - zadanie oddziałów i samodzielnych pododdziałów;
 - przedsięwzięcia wykonywane na korzyść podległych jednostek przez nadrzędny organ partyjno-polityczny;
 - sposób i tryb składania meldunków.
- b/ Zarządzenie zastępcy dowódcy DLMB do spraw liniowych:
- osie tras poszczególnych pułków;
 - ładunek bojowy, środki rażenia poszczególnych obiektów działań, sposoby i warunki atakowania, manewry w rejonie obiektu działań, warunki bezpieczeństwa;
 - wykorzystanie punktów naprowadzania w celu wyjścia w rejon obiektów działań i kontroli lotu po trasie;
 - środki i sposoby pokonania OPI, nieprzyjaciela;
 - sygnały rozpoznawcze samolotów i wojsk lądowych;
 - warunki pracy środków łączności i RUI;
 - sposoby nawigowania samolotów;
 - odzyskiwanie utraconej orientacji geograficznej;
 - lotniska zapasowe;
 - warunki atmosferyczne i terenowe wykonania zadań;
 - zadania służby nawigatorskiej;
 - składanie meldunków.
- c/ Zarządzenie tyłowe DLMB:
- - krótkie dane o nieprzyjacielu i jego działaniach mających wpływ na pracę tyłów dywizji;
 - zadania tyłów dywizji;
 - zadania oddziałów lotniczo-technicznych;
 - środki materiałowe i wykorzystanie zasobów miejscowych;
 - rozmieszczenie elementów tyłowych DLMB i WLP;
 - sposób ewakuacji rannych i chorych;
 - sposób ewakuacji technicznej i remontu sprzętu;

- przedsięwzięcia z zakresu ochrony, obrony i maskowania;
- miejsce zastępcy dowódcy DLMB ds. techniki i zaopatrzenia;
- sposób i terminy składania meldunków.

d/ Zarządzenie łączności i RUL DLMB:

- położenie i gotowość węzłów łączności z SD;
- organizacja łączności przewodowo-radioliniowej;
- organizacja łączności radiowej;
- organizacja łączności pocztowej;
- organizacja radiotechnicznego ubezpieczenia lotów;
- organizacja łączności szyfrowo-kodowej i utajnionej;
- przedsięwzięcia zapewniające ciągłość dowodzenia i RUL;
- wykorzystanie środków łączności do podawania czasu;
- zaopatrzenie i naprawa środków łączności i RUL;
- meldunki łączności i RUL.

e/ Zarządzenie o obronie przed bronią masowego rażenia DLMB:

- wiadomości o nieprzyjacielu i jego możliwości stosowania BMR;
- organizacja rozpoznania skażeń;
- sygnały i sposoby powiadamiania o skażeniach;
- zadania w zakresie maskowania i inżynierskiego urządzenia lotnisk do OPEMAR;
- zabiegi higieniczne i profilaktyczne;
- sposoby działań w warunkach skażeń. Ochrona przed skażeniami ludzi i sprzętu;
- organizacja kontroli dozymetrycznej. Dawki dopuszczalne;
- organizacja likwidacji skutków użycia BMR;
- zasady zaopatrywania oddziałów w sprzęt i materiały wojsk chemicznych;
- rodzaje meldunków z zakresu OPEMAR i terminy ich składania.

Coraz częściej w WLF, w tym również w DLMB, w planowaniu i organizowaniu działań bojowych stosowana jest metoda pracy równoległej. Metoda ta umożliwia znaczne skrócenie procesów decyzyjnych między innymi poprzez wcześniejsze rozpoczynanie planowania działań bojowych przez podwładnych. Układ procesu planowania i organizowania działań bojowych DLMB metodą pracy równoległej przedstawiony został na rys.11 cz.B.

W warunkach stosowania metody pracy równoległej dowódca DLMB znacznie wcześniej otrzymuje zadanie bojowe, ale w formie tzw. wstępnego zarządzenia bojowego, zazwyczaj przekazywanego za pomocą technicznych środków łączności. /Zarządzenie wstępne DLMB otrzymuje w takim samym czasie jak podczas stosowania metody pracy kolejnej/.

Treść wstępnego zarządzenia bojowego dowódcy WLF dla DLMB może zawierać:

- krótkie wiadomości o nieprzyjacielu;
- zadania bojowe WLF;
- zadania bojowe DLMB;
- zadania sąsiadów;
- gotowość bojową DLMB do działań;
- przedsięwzięcia, które należy wykonać do otrzymania zadania;
- termin postawienia /otrzymania/ zadania bojowego przez DLMB.

Treść tego zarządzenia, znacznie skromniejsza od treści rozkazu operacyjnego, wystarcza jednak do rozpoczęcia planowania działań bojowych w DLMB.

za analizę wzmocni Po otrzymaniu zadania w postaci wstępnego zarządzenia bojowego od dowódcy WLF, dowódca DLMB przeprowadza jego analizę, łącząc ją z wstępną oceną sytuacji. W realizacji tych dwóch przedsięwzięć bierą również udział zastępcy dowódcy, szef sztabu, a także szef wydziału rozpoznawczego i operacyjnego.

W wyniku tych wspólnych rozważań /analizy i oceny sytuacji/ dowódca DLMB precyzuje zamiar wykonania zadania bojowego, a następnie przeprowadza kalkulację czasu i ustala terminy realizacji głównych przedsięwzięć procesu planowania i organizacji działań bojowych w DLMB.

Wypracowany zamiar wykonania zadania jest nieco szerszy w porównaniu z treścią zamiaru w planowaniu metodą kolejną i zawiera również myśli przewodnią oraz sposoby wykonania zadania, zadania dla pułków, a także wymagania w zakresie dowodzenia i zabezpieczenia wynikające z treści zadań i warunków ich wykonania.

Treść wypracowanego zamiaru dowódca DLMB melduje dowódcy WLF, najczęściej za pomocą technicznych środków łączności. Po zatwierdzeniu zamiaru z jego treścią zapoznaje zastępców, szefa sztabu i szefów

wydziałów oraz udziela wskazówek dotyczących wydania wstępnych zarządzeń bojowych dla podległych pułków oraz planowania i organizowania działań.

Wstępne zarządzenie bojowe DLMB dla podległych plmb powinny zawierać:

- najnowsze informacje o działaniach nieprzyjaciela mające wpływ na wykonywanie zadania bojowe;
- najnowsze informacje o działaniach własnych wojsk lądowych oraz lotnictwa /szczególnie o sąsiadach/;
- zadanie bojowe DLMB i zamiar jego wykonania;
- zadanie bojowe plmb i wskazówki o jego wykonaniu;
- termin gotowości do działań bojowych;
- dowodzenie i zabezpieczenie;
- terminy meldowania zamiaru i przedstawienia dokumentów bojowych do zatwierdzenia przez dowódcę DLMB.

Planowanie działań bojowych odbywa się pod kierownictwem dowódcy lub szefa sztabu DLMB. Polega ono na szczegółowym opracowaniu poszczególnych elementów zamiaru wykonania zadania dowódcy DLMB - podziału sił według obiektów, sposobu wykonania zadania; zadań bojowych dla podległych pułków; dowodzenie siłami DLMB i ich zabezpieczenie i w rezultacie zestawienie pełnej decyzji dowódcy o wykonaniu zadania przez siły DLMB. W czasie planowania działań precyzowane elementy decyzji mogą być sukcesywnie przekazywane do podległych pułków oraz do sztabu WLF. W trakcie planowania działań opracowywana jest również mapa decyzji dowódcy DLMB oraz rozkaz bojowy, a także inne dokumenty np. plan walki DLMB.

Opracowane dokumenty bojowe DLMB podlegają zatwierdzeniu przez dowódcę WLF, a po ich zatwierdzeniu w całości, lub wyciągi z nich, przesyłane są do podległych pułków.

W trakcie planowania działań dowódca DLMB zatwierdza zmiany wykonania zadań dowódców pułków, a później zatwierdza dokumenty bojowe pułków.

Planowanie działań bojowych metodą pracy równoległej trwa przynajmniej o 1/3 krócej od planowania metodą pracy kolejnej.

Postawienie zadań bojowych podległym plmb oraz dostarczenie im rozkazów bojowych jest ostatnim przedsięwzięciem planowania i organizowania działań bojowych.

Z planowaniem działań bojowych DLMB ściśle wiąże się organizowanie działań bojowych na tym szczeblu dowodzenia.

Pod określeniem "organizowanie działań bojowych" rozumiemy szereg usystematyzowanych przedsięwzięć dowódcy i sztabu prowadzonych w celu przygotowania podległych pododdziałów, oddziałów, związków do wykonania określonego zadania /zadań/ bojowego.

Organizowanie działań bojowych na szczeblu DLMB obejmuje: postawienie zadań bojowych podległym pułkom; udzielenie wskazówek dowódcom pułków dotyczących sposobów wykonania zadań bojowych oraz ich zabezpieczenia; udzielenie pomocy pułkom w wypracowaniu decyzji i przygotowaniu personelu latającego i sprzętu do wykonania zadania bojowego; zatwierdzenie decyzji dowódców pułków o działaniach bojowych oraz dokumentów bojowych; kontrola przygotowania pułków do wykonania zadania bojowego od chwili otrzymania zadania bojowego do czasu osiągnięcia gotowości bojowej do jego wykonania.

Charakter zadania bojowego, warunki jego wykonywania, skład bojowy DLMB i inne czynniki mogą wpłynąć na ograniczenie przedsięwzięć organizowania działań bojowych DLMB lub ich zwiększenie. Na przykład, organizowanie działań bojowych w DLMB może również obejmować organizowanie współdziałania wewnątrz DLMB; uzgodnienie współdziałania z lotnictwem myśliwskim i inne.

Treść przedsięwzięć organizowania działań bojowych w DLMB wskazuje, że część z nich będzie realizowana już w trakcie planowania działań bojowych, szczególnie podczas planowania działań metodą pracy równoległej. Potwierdzeniem tego może być fakt postawienia zadań bojowych pułkom w formie wstępnego zarządzenia bojowego oraz natychmiastowa pomoc w przygotowaniu pułków do wykonywania zadań bojowych.

Przykłady te potwierdzają nie tylko więź, ale wręcz zazębienie tych dwóch elementów składowych procesu przygotowania do działań bojowych DLMB - planowania i organizowania działań bojowych.

Wszystkie przedsięwzięcia procesu organizowania działań bojowych w DLMB realizowane są zgodnie z decyzją, planem i wskazówkami dowódcy dywizji. W ich realizacji czynnie uczestniczą jego zastępcy, szef sztabu z oficerami sztabu i szefami służb. Na uwagę zasługuje opracowywany przez sztab DLMB i zatwierdzony przez dowódcę dywizji, plan udzielenia pomocy i kontroli przygotowania podległych pułków do działań bojowych przez dowództwo i sztab DLMB.

Plan ten, opracowywany najczęściej w formie tabelarycznej, zawiera spis przedsięwzięć wykonywanych przez oficerów dowództwa i sztabu DLMB na rzecz pułków, sposoby i terminy ich realizacji oraz przedsięwzięcia podlegające kontroli.

Przedstawiony przebieg i treść poszczególnych etapów procesu przygotowania do działań bojowych DLMB pozwalają uzmysłowić sobie jego wielkość, różnorodność, uwarunkowania i konieczność zaangażowania do jego realizacji wielu oficerów i korzystanie z wielu źródeł informacji.

Proces ten wymaga wyjątkowo umiejętnego i operatywnego kierowania oraz terminowego i sprawnego jego przeprowadzenia.

Dowódca DLMB, kierujący przebiegiem tego procesu, powinien wyraźnie dążyć do tworzenia należytych warunków przygotowania się do wykonania zadania bezpośrednich wykonawców. Planowanie działań bojowych, a szczególnie wypracowanie decyzji, powinno opierać się na głębokiej ocenie, realnych przesłankach i rzetelnych źródłach informacji. Należy wyraźnie dążyć do wykorzystywania w procesie planowania działań z urządzeń elektronicznej techniki obliczeniowej, małej mechanizacji jak również wcześniej przygotowanych wyników obliczeń itp. Wykorzystywanie w procesie planowania tych urządzeń pozwalają na znaczne skrócenie realizacji wielu przedsięwzięć.

Przyjmuje się, że proces przygotowania do działań bojowych w DLMB trwa od 4 do 8 godzin. Wyraźnie dąży się do stosowania w procesie planowania w DLMB metody pracy równoległej, która umożliwi przekazanie zadania bojowego do plmb po około 2 godzinach i zakończenie procesu planowania /opracowanie dokumentów bojowych/ po około 4 godzinach.

W czasie przygotowania do działań bojowych w DLMB rozważa się i organizuje przedsięwzięcia zabezpieczenia działań bojowych sił DLMB, które ze względu na swą specyfikę przedstawione zostały w kolejnej części tego podręcznika.

2.4. Zabezpieczenie działań bojowych DLMB

Zabezpieczenie działań bojowych ma zapewnić dogodne warunki wykonywania działań bojowych, przebazowania, bezpiecznego bazowania oraz bezpiecznego wykonywania lotów i ratownictwo załóg.

DIMB organizuje i realizuje zabezpieczenia działań bojowych zgodnie z poleceniami i wskazówkami dowódcy WLF ujętymi w rozkazie operacyjnym, zarządzeniach bojowych i specjalistycznych.

Dowódca DIMB jest organizatorem wszystkich rodzajów zabezpieczenia bojowego realizowanych przez siły DIMB - rozpoznanie; pokonywanie OPL nieprzyjaciela; OPBMAR; zabezpieczenie chemiczne; maskowanie; powszechna obrona przeciwlotnicza; ubezpieczenie; zabezpieczenie nawigatorskie; radiotechniczne ubezpieczenie lotów; zabezpieczenie meteorologiczne; zabezpieczenie topograficzne; zabezpieczenie tykowe; zabezpieczenie techniczne; zabezpieczenie lotniskowe; ratownictwo załóg. Jego organizatorska rola sprowadza się w większości do ustalenia zakresu, środków i sposobów realizacji przedsięwzięć zabezpieczenia działań bojowych przez podległe pułki. Może być również faktycznym organizatorem części przedsięwzięć zabezpieczenia działań bojowych realizowanych na korzyść całości lub części sił DIMB np. rozpoznania, pokonywania OPL nieprzyjaciela; OPBMAR i zabezpieczenia chemicznego i innych.

Ustalenia i wskazówki w zakresie realizacji przedsięwzięć zabezpieczenia działań bojowych przekazywane są do podległych pułków łącznie z zażaniami bojowymi /w zarządzeniach i rozkazach bojowych/ oraz w zarządzeniach specjalistycznych wydawanych przez zastępców dowódcy DIMB i szefów wydziałów i służb.

O realizacji przedsięwzięć zabezpieczenia działań bojowych na korzyść całości sił DIMB dowódca dywizji decyduje w czasie podejmowania decyzji o wykonaniu zadania bojowego i przekazuje wykonawcom łącznie z zadaniem bojowym.

Najczęściej dowódca DIMB organizuje dla potrzeb całości podległych mu sił rozpoznanie rowietrzne, a przede wszystkim rozpoznanie wstępne. Informacje z rozpoznania wstępnego bardzo często niezbędne są do sprecyzowania decyzji, a szczególnie sposobów wykonania i zabezpieczenia działań bojowych. Wykonanie rozpoznania wstępnego dowódca DIMB zleca jednemu z podległych plmb. W szczególnych wypadkach dowódca DIMB może osobiście stawiać zadania do rozpoznania wstępnego wyznaczonym załogom i osobiście wysłuchuje ich meldunków o wykonaniu zadania.

Organizatorem rozpoznania bezpośredniego jest zazwyczaj bezpośredni wykonawca zadania bojowego. W wypadku wykonywania zadania przez jeden plmb organizatorem tego rozpoznania jest dowódca pułku.

Jeżeli natomiast uderzenie wykonywane jest siłami dwu pułków, zwalczane obiekty położone w pobliżu siebie, organizatorem rozpoznania bezpośredniego może być dowódca dywizji.

Organizatorem rozpoznania kontrolnego prowadzonego w celu ustalenia stopnia wykonania zadania /zniszczenia, obezwładnienia, dezorganizacji/ najczęściej bywa również bezpośredni wykonawca danego zadania bojowego - plmb. W wypadku wykonywania zadania przez całość sił DLMB organizatorem rozpoznania kontrolnego może być dowódca dywizji. Rozpoznanie kontrolne może być również wykonywane bezpośrednio po wykonaniu uderzenia przez ostatni pododdział jednej z grup taktycznego przeznaczenia.

W celu sprawdzenia rezultatów działań pułków, stosowanej przez nie taktyki działań i zachowania dyscypliny w czasie wykonywania lotu bojowego personel kierowniczy dywizji może wykonywać loty kontrolne. Wyznaczony kontroler /zastępca dowódcy dywizji, szef sztabu, st.nawigator .../ może wykonywać zadanie w składzie jednego z pododdziałów lub grup taktycznego przeznaczenia i jednocześnie kontrolować wyznaczone elementy działań bojowych wykonawcy.

Uczestniczenie w tych lotach doświadczonego bojowo personelu kierowniczego dywizji, a szczególnie podczas wykonywania przez pułki ważnych zadań podnosi morale personelu latającego, pobudza ich do dobrego wykonania zadań, niekiedy nawet mobilizuje do bohaterских czynów, ugruntowuje autorytet dowództwa dywizji i daje realny materiał do wnioszkowania o potrzebie stosowania określonej taktyki.

Rozpoznanie powietrznym w DLMB zajmuje się wydział rozpoznawczy sztabu dywizji. On opracowuje zadania rozpoznania, które po zatwierdzeniu przez dowódcę dywizji, stają się decyzją do rozpoznania i są przekazywane w rozkazie bojowym do pułków.

Do prowadzenia rozpoznania powietrznego w DLMB wykorzystuje się przede wszystkim nieetatowe załogi rozpoznawcze specjalnie przygotowane w każdej eskadrze.

Drugim rodzajem zabezpieczenia działań bojowych często organizowanym przez dowódcę DLMB dla potrzeb działań całości, a nawet tylko części sił dywizji, jest pokonanie obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela. Pokonanie OPL nieprzyjaciela organizuje się w celu obezwładnienia naziemnych środków OPL, a także lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela zagrażających siłom DLMB na trasie przelotu, w rejonach

obiektów uderzeń oraz na trasie powrotnej.

Do obezwładnienia naziemnych środków OPL nieprzyjaciela dowódca DLMB może wydzielać potrzebną ilość sił z podległych mu pułków, które realizują to zadanie przed pilotami sił uderzeniowych DLMB. Do obezwładnienia lotnictwa myśliwskiego nieprzyjaciela dowódca DLMB może skierować przydzielone do osłony siły lotnictwa myśliwskiego lub prosić o wykonanie tego przedsięwzięcia /zadania/ przełożonego - dowódcę WLF.

Odpowiedzialnym za pokonywanie OPL nieprzyjaciela, zarówno według decyzji dowódcy DLMB jak i dowódców pułków /bezpośrednich wykonawców zadań/ jest zastępca dowódcy DLMB ds liniowych. Celowe jest wyznaczenie do pokonania OPL nieprzyjaciela wyspecjalizowanych w wykonywaniu tego rodzaju zadań pododdziałów plmb. Dąży się do pokonania OPL nieprzyjaciela z prawdopodobieństwem 0,9 - 0,95.

Dowódca DLMB jest również bezpośrednim organizatorem części przedsięwzięć obrony przed bronią masowego rażenia oraz zabezpieczenia chemicznego. Przedsięwzięcia te realizowane są zgodnie z zarządzeniem do obrony przed bronią masowego rażenia szefa sztabu WLF.

Jednym z podstawowych przedsięwzięć obrony przed bronią masowego rażenia organizowanym przez dowódcę DLMB jest rozśrodkowanie sił i środków DLMB. Dywizja musi być ciągle przygotowana do realizacji tego przedsięwzięcia, nawet w warunkach bazowania pokojowego. Zgodnie z decyzją dowódcy DLMB sztab opracowuje plan rozśrodkowania i na ustalony sygnał całość sił DLMB lub tylko wydzielone oddziały i pododdziały wychodzą na wyznaczone lotniska /drogowe odcinki lotniskowe/ i do ustalonych rejonów.

W DLMB organizuje się system wykrywania skażeń, który umożliwia zbieranie informacji o uderzeniach jądrowych, użyciu środków chemicznych i zapalających. System ten składa się z: sieci wykrywania uderzeń bronią masowego rażenia skażeń i zakazeń oraz uderzeń środkami zapalającymi, stacji obliczeniowo-analitycznej skażeń DLMB, która jest głównym elementem tego systemu. Stacja ta zbiera informacje i opracowuje przewidywaną sytuację skażeń, prognozowaną sytuację skażeń i odtwarza rzeczywistą sytuację skażeń, a także prognozuje straty i zniszczenia od uderzeń BMR oraz sytuację pożarową.

Rozpoznanie skażeń promieniotwórczych, chemicznych i biologicznych prowadzi się w celu: wykrycia i ustalenia charakteru oraz stopnia skażenia promieniotwórczego rejonu bazowania DLMB lub rodzaju użytych środków chemicznych i biologicznych; ustalenia i oznakowania rejonów skażonych; uprzedzenia podległych oddziałów i pododdziałów o konieczności przestrzegania zasad bezpieczeństwa i używania środków ochronnych. Rozpoznanie to prowadzi się siłami i środkami pododdziałów i plutonów chemicznych poprzez wystawianie posterunków obserwacyjnych, posterunków obserwacji skażeń oraz patroli rozpoznania skażeń na samochodach i samolotach /śmigłowcach/ wyposażonych w urządzenia rozpoznania skażeń. DLMB posiada jeden samolot /śmigłowiec/ przystosowany do prowadzenia rozpoznania skażeń.

Dowódca DLMB może być również organizatorem /w skali całej dywizji/ likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia prowadzonej w celu odtworzenia zdolności bojowej porażonych oddziałów i pododdziałów DLMB oraz stworzenia przez nie warunków do prowadzenia dalszych działań z lotnisk dotychczasowych lub zapasowych /wysuniętych/. Warunkiem szybkiej likwidacji skutków użycia broni masowego rażenia jest wcześniejsze /jeszcze przed rozpoczęciem działań z użyciem broni masowego rażenia/ przygotowanie sił i środków oraz zaplanowanie przedsięwzięć zmierzających do szybkiego odtworzenia zdolności bojowej sił dywizji.

W celu likwidacji skutków użycia przez nieprzyjaciela BMR organizuje się dywizyjną grupę ratunkowo-ewakuacyjną, która może działać w rejonie porażenia na jednym z lotnisk lub w rejonie SD DLMB. W likwidacji skutków uderzeń BMR w dywizji mogą brać udział również pododdziały z brygady chemicznej armii lub frontu. Dla skrócenia czasu likwidacji skutków uderzeń poszczególne przedsięwzięcia należy wykonywać kompleksowo. W pierwszej kolejności likwiduje się skutki uderzeń w tych pułkach, które tylko częściowo utraciły zdolność bojową. Plutony chemiczne dywizji i pułków w określonych sytuacjach mogą być użyte w sposób scentralizowany i działać na korzyść określonych pułków czy też sztabu i pododdziałów dywizyjnych.

Część przedsięwzięć OPEMAR realizowana jest w ramach zabezpieczenia chemicznego działań dywizji, które organizowane jest w celu zapewnienia wojskom warunków niezbędnych do wykonania zadań w sytuacji skażeń promieniotwórczych, chemicznych i biologicznych oraz maskowania pododdziałów /oddziałów, lotnisk/ dynamami i zapewnienia wojskom bezpie-

czeństwa od promieniowania. Określone przedsięwzięcia zabezpieczenia chemicznego realizowane są również zgodnie z decyzją dowódcy DLMB.

Odpowiedzialnym za organizację przedsięwzięć OPBIMAR w DLMB zgodnie z decyzją dowódcy dywizji jest szef sztabu DLMB. Za zabezpieczenie chemiczne odpowiada szef zabezpieczenia chemicznego DLMB, który opracowuje plan zabezpieczenia chemicznego działań bojowych DLMB.

Realizację pozostałych rodzajów zabezpieczenia działań bojowych DLMB dowódca dywizji nie tylko ukierunkowuje ale może również okresowo w całości lub w części organizować. Może np. zorganizować zabezpieczenie nawigacyjne dla całości sił DLMB biorących udział w wykonaniu uderzenia zmasowanego. Może w określonej sytuacji zdecydować o realizacji zabezpieczenia tyłowego i technicznego np. skierować poza kolejnością większość środków materiałowych i technicznych do określonego pułku. Może również w skali dywizji organizować ratownictwo załóg.

Bezpośrednie organizowanie przez dowódcę DLMB tylko części przedsięwzięć zabezpieczenia działań bojowych sił dywizji nie zwalnia jego, zastępców i szefów służb od odpowiedzialności za właściwe realizowanie przedsięwzięć zabezpieczenia przez podległe oddziały.

Na szczeblu dywizji - w sztabie DLMB opracowuje się następujące dokumenty dotyczące zabezpieczenia działań bojowych:

- zarządzenie do obrony przed bronią masowego rażenia DLMB-opracowuje szef wydziału operacyjnego;
- zarządzenie zabezpieczenia chemicznego DLMB-opracowuje szef zabezpieczenia chemicznego;
- plan zabezpieczenia chemicznego działań bojowych DLMB-opracowuje szef zabezpieczenia chemicznego;
- plan zabezpieczenia tyłowego działań bojowych i manewru lotniczego DLMB-opracowuje zastępcę do spraw techniki i zaopatrzenia.

3. PROWADZENIE DZIAŁAŃ BOJOWYCH PRZEZ DLMB

W oznaczonym czasie siły DLMB osiągają gotowość bojową /nakazane stopnie gotowości bojowej/ do wykonania zadań bojowych. O osiągnięciu gotowości bojowej całości lub części sił dowódca pułków melduje dowódcy DLMB, a on z kolei melduje dowódcy WLF. DLMB może osiągać gotowość bojową do działań bojowych sukcesywnie np. kolejno pułkami. Fakt ten może wpłynąć na wybór sposobów wykonywania zadań przez DLMB.

Po osiągnięciu gotowości bojowej DLMB może przystąpić do wykonania zadań bojowych zarówno o znaczeniu operacyjnym jak i taktycznym.

3.1. Wykonywanie zadań o znaczeniu operacyjnym

DLMB może przystąpić do wykonywania każdego zadania bojowego o znaczeniu operacyjnym po jego otrzymaniu /potwierdzeniu/ od dowódcy WLF. Dotyczy to zarówno zadań bojowych wykonywanych w ramach operacji frontowych jak i przeciwpowietrznych i powietrznych.

Zadania bojowe DLMB o znaczeniu operacyjnym z zasady są zadaniami mi zawczasu planowanymi np. zwalczanie lotnictwa nieprzyjaciela na lotniskach, zwalczanie odwodów operacyjnych lub dezorganizacja systemów dowodzenia wojskami nieprzyjaciela i inne. Mogą jedynie nie być dokładnie ustalone miejsca usytuowania obiektów zwalczania, a czasami również dokładne terminy wykonania uderzeń.

Dlatego też dowódca DLMB po otrzymaniu zadania /potwierdzeniu/ na wykonanie danego zadania bojowego, a często również dokładnego terminu wykonania uderzeń, może zdecydować o wykonaniu rozpoznania wstępnego. 34

Rezultaty rozpoznania wstępnego mogą zmusić do dokonania doraźnych korekt w decyzji-planie wykonania zadania /zapasowe obiekty, trasy lotu, wysokość lotu itp./. W wyjątkowych wypadkach mogą nawet doprowadzić do rezygnacji z wykonania zadania bojowego. Na rezygnację z wykonywania zadania zawsze musi wyrazić zgodę dowódca WLF. Rezultaty rozpoznania wstępnego są natychmiast doprowadzane do wykonawców /plmb/.

W ustalonym terminie dowódca DLMB osobiście lub poprzez wyznaczonego pełnomocnika przekazuje wykonawcom /pułkom/ polecenie /sygnał/ do rozpoczęcia wykonania określonego zadania bojowego. Pułki, eskadry

startują, formują ugrupowania i lecą samodzielnie ustalonymi trasami w rejonu usytuowania obiektów uderzeń. Rozwiązanie takie DLMB stosuje nawet wówczas, kiedy do wykonania zadania wykorzystuje się całość sił dywizji. Siły DLMB nie są formowane w zwarte ugrupowanie dywizyjne. Zazwyczaj lecą w ugrupowaniach eskadr i pułków, jedynie niekiedy tworzą luźne ugrupowanie dywizji /kolumnę eskadr/.

W tego rodzaju działaniach /częścią lub całością sił/ dowódca DLMB może być organizatorem pokonania OPL nieprzyjaciela na trasie do rejonu działań przez wyznaczone grupy samolotów /w plmb/. Zadanie to wyznaczone grupy samolotów wykonują samodzielnie kilka minut przed przelotem grup uderzeniowych.

Dowódca DLMB może również zorganizować dla potrzeb całości sił dywizji rozpoznanie bezpośrednieⁱ oznaczanie obiektów uderzeń przez wyznaczoną grupę /klucz - parę/ samolotów stosującą bomby dymne i sygnałowe i inne sposoby wskazywania obiektów. Najczęściej oznaczenie /wskazywanie/ obiektów uderzeń organizują dowódcy pułków.

Atakowaniem obiektów kierują dowódcy grup lub plmb znajdujący się w powietrzu. Oni również najczęściej organizują rozpoznanie kontrolne.

Dowódca DLMB dowodzi wykonującym zadanie bojowe eskadrami i pułkami /plmb/ z SD /ZSD/ DLMB. W dowodzeniu grupami samolotów LMP mogą również brać udział punkty naprowadzania lotnictwa /PIL/wskazane /wyznaczone/ przez dowódcę WLF lub dowódców WLA.

Zadania o znaczeniu operacyjnym /zwalczane lotnictwo nieprzyjaciela, zwalczane odwoły, desanty operacyjne i inne/ stanowią element składowy jednoczesnych uderzeń zmasowanych WLF lub operacji powietrznych. W takich działaniach siły DLMB mogą wchodzić w skład grupy /grup/ uderzeniowej lub stanowić grupę zabezpieczenia np. przeznaczoną do zwalczania środków OPL nieprzyjaciela. W czasie wykonywania tego rodzaju zadań działania DLMB muszą być ściśle zsynchronizowane z działaniami sąsiadów i związkami innych rodzajów lotnictwa biorącymi udział w zmasowanym uderzeniu /nalocie operacji powietrznej/.

DLMB, z zasady całością sił, może brać udział w pierwszym uderzeniu jądrowym frontu. W uderzeniu tym może zwalczać bombami jądrowymi rakiętowe środki napadu jądrowego, odwoły operacyjne, lotnictwo nieprzyjaciela na lotniskach i inne obiekty. Równocześnie używając

środków konwencjonalnych może zwalczać środki OPL, elementy systemu dowodzenia i inne obiekty zabezpieczając działania /przeloty/ nosicieli broni jądrowej.

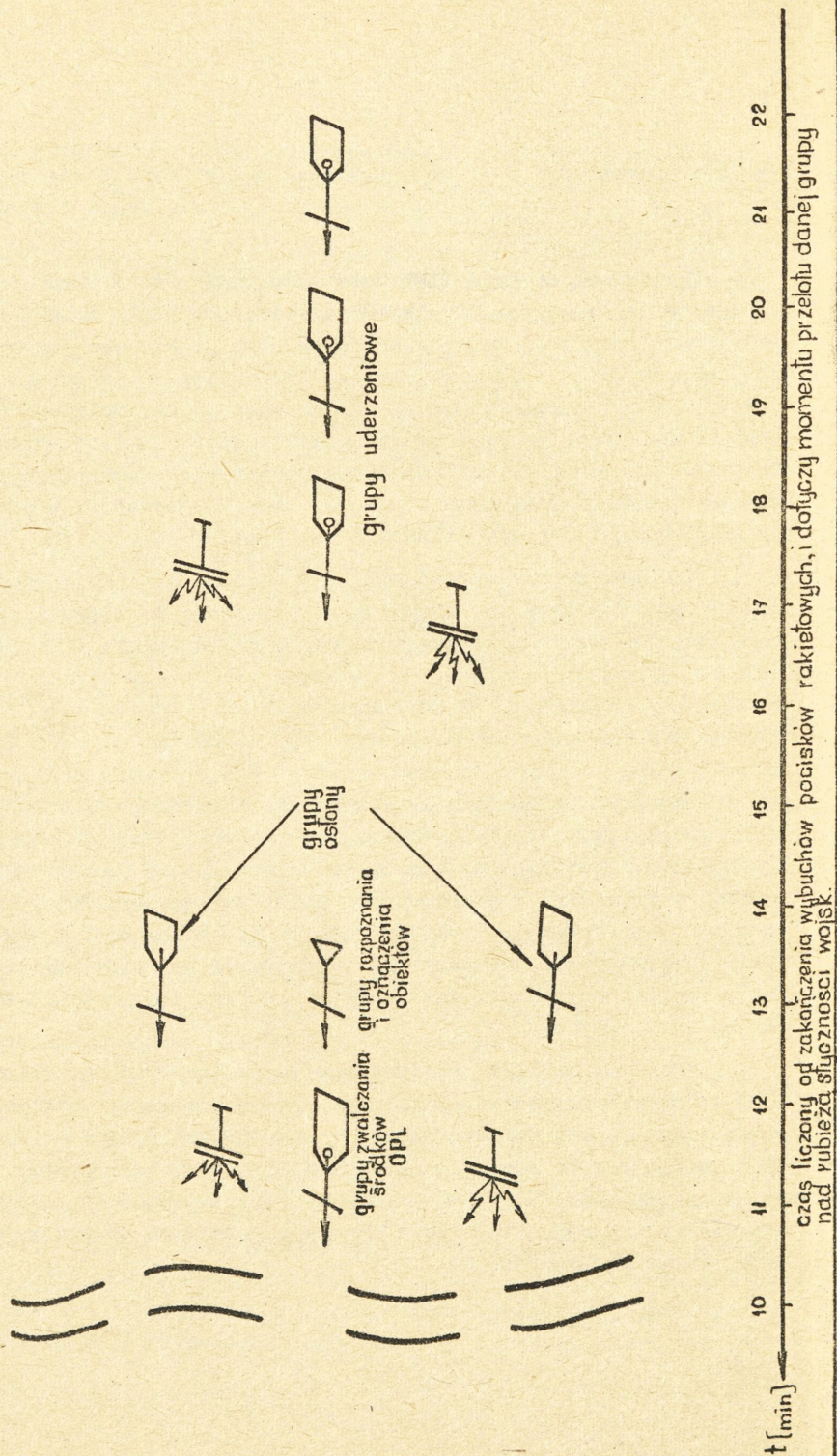
Wymienione zadania DLMB może wykonywać w dwu rzutach pierwszego uderzenia jądrowego. W pierwszym rzucie, stosując środki konwencjonalne, może wykonywać zadania o charakterze zabezpieczającym /zwalczanie środków OPL, rozpoznanie bezpośrednie itp./, a w drugim rzucie, stosując bomby jądrowe, może wykonywać zadania zasadnicze /zwalczanie środków raketowo-jądrowe, wojska nieprzyjaciela i inne obiekty/. Przykład ugrupowania sił DLMB uczestniczących w drugim rzucie zmasowanego uderzenia lotnictwa z użyciem broni jądrowej /w pierwszym uderzeniu jądrowym frontu/ przedstawiony jest na rysunku 12.

Początek startu części sił DLMB uczestniczących w pierwszym rzucie nalotu odbywa się z zasady jednocześnie ze startem rakiet taktycznych i operacyjno-taktycznych wojsk lądowych. Siły te po sformowaniu ugrupowania bojowego przelatują rubież styczności bojowej wojsk po 8-12 minutach od zakończenia wybuchów pocisków pierwszego startu. Taki układ czasowo-przestrzenny zapobiega rażeniu załóg samolotów DLMB bezpośrednim promieniowaniem cieplnym i falą uderzeniową, a jednocześnie umożliwia im wykrycie obłoków promieniotwórczych i ich ominięcie. Siły DLMB stanowiące pierwszy rzut obezwładniają i niszczą obiekty systemu obrony przeciwlotniczej oraz prowadzą bezpośrednio rozpoznanie i oznaczanie obiektów uderzeń. Równoległe z wykonaniem tych zadań lub bezpośrednio po ich wykonaniu, pododdziały DLMB mogą prowadzić bezpośrednio rozpoznanie obiektów uderzeń rakiet taktycznych i operacyjno-taktycznych drugiego startu oraz kontrolują skutki tych uderzeń.

4-6 minut za siłami pierwszego rzutu wychodzi drugi rzut sił DLMB z bombami jądrowymi. Działania bojowe sił tego rzutu są zsynchronizowane z uderzeniami pocisków raketowych drugiego startu, który następuje po odejściu samolotów z rejonów planowanych uderzeń wojsk raketowych. Siły tego rzutu podczas lotu omijają rejony skażeń radioaktywnych, które powstały po uderzeniach pocisków raketowych pierwszego startu.

RYSUNEK NR 12

UGRUPOWANIE BOJOWE DŁMB PODCZAS JEJ UDZIAŁU W PIERWSZYM ZMASOWANYM UDERZENIU JĄDROWYM

DLMB może również z części sił /około 10%/ z konwencjonalnymi i jądrowymi środkami rażenia utworzyć odwód, który wykonuje lot 10-15 minut za drugim rzutem. Odwód ten jest przeznaczony do niszczenia obiektów nowo wykrytych i nie zniszczonych przez drugi rzut.

Działania sił DLMB w ramach pierwszego uderzenia jądrowego frontu są dokładnie uzgodnione z działaniami innych związków taktycznych i oddziałów wojsk lotniczych frontu. Wyniki uzgodnień przekazywane są dowódcom pułków /plmb/ podczas stawiania zadań bojowych przez dowódcę DLMB orsz opisane w dokumentach bojowych. W celu uzyskania zaskoczenia i stworzenia sprzyjających warunków do pokonania obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela dąży się, aby czołowe pododdziały sił DLMB wychodziły nad jego terytorium jednocześnie z pododdziałami innych związków taktycznych i oddziałów lotnictwa. W tym celu dokonuje się obliczeń, ustala się linie wyrównania, sposoby pokonywania obrony przeciwlotniczej, wysokości i prędkości lotów itp.

DLMB może brać udział w zwalczaniu operacyjnych desantów powietrznych i morskich nieprzyjaciela. Wykonujacto zadanie może zwalczać desanty na ziemi, w czasie ich załadowania, podczas przejścia desantu morzem, jak też w czasie jego walki o uchwycenie /utrzymanie/ danego obiektu /rejonu/. Podczas zwalczania tych desantów DLMB oddziałuje również na odwoły i drugie rzuty, które mogą się przenieść do rejonów załadowania.

Dowódca DLMB, podobnie jak podczas przygotowania innych zadań, określa dowódcom pułków cele, czasy i obiekty działań, zapewnia bezpieczeństwo działań, jak i pokonanie obrony przeciwlotniczej, wyznaczając odpowiednie grupy taktycznego przeznaczenia.

DLMB może również brać udział w dezorganizacji systemu dowodzenia wojskami. W ramach tych działań może zwalczać stanowiska dowodzenia związków operacyjnych i taktycznych oraz punkty i ośrodki dowodzenia lotnictwem nieprzyjaciela. Dowódca WLF w zadaniu dla dywizji określi czas i obiekt działań oraz cel działań. W czasie zwalczania stanowisk dowodzenia DLMB zwalczą wozy dowodzenia, radiostacje, radiolinie i samochody specjalne, wykonując uderzenia jednoczesne małymi grupami samolotów lub też prowadząc samodzielne poszukiwanie i zwalczanie punktów i stanowisk dowodzenia. Zadanie to można również wykonywać stosując uderzenia kolejne małych grup w celu podtrzymania skutków uderzeń poprzednich.

DLMB może również zabezpieczać desantowanie i wspierać własne operacyjne desanty powietrzne i morskie. Zadanie to dywizja wykonuje w okresie wstępnego i bezpośredniego przygotowania ogniowego operacji desantowej oraz podczas wsparcia działań bojowych desantu.

W okresie wstępnego przygotowania ogniowego operacji desantowej DLMB we współdziałaniu z wojskami raketowymi i artylerią niszczy i obezwładnia środki raketowo-jądrowe, samoloty na lotniskach, okręty w bazach i na morzu, środki wykrywania, ośrodki dowodzenia lotnictwem i obroną przeciwlotniczą, stanowiska dowodzenia i węzły łączności, urzędnicy zakłócające oraz składy i magazyny broni jądrowej i amunicji specjalnej.

W okresie bezpośredniego przygotowania ogniowego operacji desantowej DLMB niszczy i obezwładnia wojska i punkty oporu w rejonach desantowania i w fortach, artylerię nabrzeżną, środki obrony przeciwlotniczej na trasie przelotu lotnictwa transportowego i w rejonach zrzutu desantu powietrznego.

Podczas wsparcia działań wojsk desantu na lądzie DLMB niszczy i obezwładnia odwoły nieprzyjaciela podchodzące do rejonu działań desantu oraz wspiera wojska desantu na lądzie, zwalczając środki ogniowe nieprzyjaciela, mogące oddziaływać na desant oraz obezwładniając punkty oporu i rejonny obrony nieprzyjaciela.

W czasie prowadzenia działań na korzyść operacyjnych desantów powietrznych i morskich DLMB wykonuje uderzenia jednoczesne i kolejne w okresie wstępnego przygotowania ogniowego operacji desantowej oraz uderzenia jednoczesne i kolejne oraz samodzielne poszukiwanie i zwalczanie obiektów naziemnych w okresie bezpośredniego przygotowania ogniowego operacji desantowej jak również podczas wsparcia działań wojsk desantu na lądzie.

DIMB wykonuje zadania na korzyść desantu działając w poszczególnych rzutach ugrupowania operacyjnego lotnictwa: w rzucie pierwszym niszczy i obezwładnia środki obrony przeciwlotniczej oraz posterunki wykrywania i naprowadzania; w drugim i trzecim rzucie zwalcza przede wszystkim lotnictwo na lotniskach, minuje lotniska, zwalcza broń raketowo-jądrową oraz wojska nieprzyjaciela rozmieszczone w rejonie desantowania. Dywizja może też utrzymywać część sił w odwodzie do zwalczania nowo wykrytych środków obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela na trasie przelotu lotnictwa transportowego i w rejonie

desantowania.

Można stwierdzić, że zadania bojowe DLMB o znaczeniu operacyjnym, zawczasu planowane, wykonywane są najczęściej sposobem uderzeń jednoczesnych, rzadziej sposobem uderzeń kolejnych, Uderzenia kolejne mogą wynikać z bieżących potrzeb, a o ich stosowaniu doraźnie decyduje dowódca DLMB. Jeszcze rzadziej, wręcz sporadycznie, zadania o znaczeniu operacyjnym wykonywane są sposobem samodzielnego poszukiwania i zwalczania obiektów.

Nie wyklucza się potrzeb wykonywania przez siły DLMB zadań o znaczeniu operacyjnym na wezwanie z pola walki - np. po rozpoznaniu z powietrza ważnego obiektu, lub w celu potęgowania wysiłku grupy /grup/ wykonującej zadania zawczasu planowane. DLMB w celu wykonywania zadań na wezwanie z pola walki może utrzymywać część sił na lotniskach w gotowości bojowej nr 2, a czasami nawet w gotowości bojowej nr 1 np. po kluczu w każdym pułku lub 1-2 eskadry w jednym pułku. Część dyżurujących sił może być uzbrojona w bomby jądrowe. O wykorzystaniu tych sił z zasady zawsze decyduje dowódca WLP. Zadania o znaczeniu operacyjnym /zwalczanie środków rakietowo-jądrowych, odwołów samolotów na lotniskach i innych/na wezwanie z pola walki siły DLMB /1-2 eskadry/ wykonują sposobem uderzeń jednoczesnych, w wyjątkowych wypadkach sposobem uderzeń kolejnych.

Możliwe jest również wykonywanie przez DLMB zadań o znaczeniu operacyjnym na wezwanie z pola walki siłami /klucz-eskadra/ utrzymywanymi okresowo w strefach dyżurowania w powietrzu.

Nie wykluczone jest także wykonywanie zadań na wezwanie z pola walki przez siły DLMB sposobem samodzielnego poszukiwania i zwalczania bardzo ważnych obiektów.

Praca /dowodzenie/ dowódcy i sztabu DLMB podczas wykonywania zadań o znaczeniu operacyjnym sprowadza się do utrzymywania nakazanej /potrzebnej/ ilości sił w gotowości do wykonywania określonych zadań bojowych oraz dowodzenie podległymi pułkami /grupami samolotów/ wykonującymi zadania bojowe. W wypadku potrzeb korygowanie wcześniej powziętych decyzji, względnie wypracowywanie nowych decyzji o wykonaniu zadań o znaczeniu operacyjnym. Do systematycznego efektywnego wykonywania tej pracy niezbędne jest stałe śledzenie za rozwojem sytuacji bojowej /nieprzyjaciel, własne wojska lądowe i lotnictwo, własna jednostka/, bieżąca ocena sytuacji, potwierdzenie słuszności wcześniej powziętych decyzji o wykonywaniu zadań bojo-

wych, ewentualne korygowanie ich lub wypracowywanie nowych.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że na wykonywanie zadań o znaczeniu operacyjnym przez DLMB decydujący wpływ ma dowódca WLF.

3.2. Wykonywanie zadań o znaczeniu taktycznym

Zadania bojowe o znaczeniu taktycznym DLMB wykonuje najczęściej na przemian lub równoległe z wykonywaniem zadań bojowych o znaczeniu operacyjnym.

Głównym zadaniem bojowym DLMB o znaczeniu taktycznym jest wsparcie lotnicze wojsk armii /ogólnowojskowych lub pancernych, wykonywane niemal nieprzerwanie podczas operacji frontu /armii/.

Zadania o znaczeniu taktycznym DLMB realizuje zgoćnie ze wskazaniami dowódcy WLF /wysięk, termin wykonywania/ na korzyść określonych armii, według planu /decyzji/ ich dowódców. W określonym dniu operacji i godzinach dowódca DLMB utrzymuje nakazaną ilość sił w gotowościach /nr 2, 1/ do działań na korzyść jednej, czasami równocześnie dwóch armii. Szczegółowe zadania bojowe dla tych sił ustalają dowódcy armii np. zniszczyć określone źródło napędu jądrowego, obezwładnić odwód taktyczny w rejonie ..., ustalając jednocześnie termin wykonania danego zadania. Zadanie to przekazywane jest do dowódcy DLMB, który decyduje, ile sił należy wydzielić do wykonania konkretnego zadania, z jakiego plmb oraz czas jego wykonania /czasami tylko czas startu/. Decyzja ta niezwłocznie przekazywana jest do określonego pułku, /pułków/ - wykonawcy, który w zasadzie samodzielnie wykonuje zadanie bojowe korzystając ze wskazanych punktów naprowadzania oraz wskazówek dowódcy DLMB.

Dowódca DLMB w określonych sytuacjach może organizować /wydzielić siły/ w okresie wsparcia lotniczego pokonywania OPL nieprzyjaciela na korzyść wszystkich sił DLMB wykonujących zadania w danym rejonie i korzystających z jednego korytarza /bramy/ przelotu.

Podczas wsparcia lotniczego wojsk armii siły DLMB najczęściej zwalczają: wyrzutnie pocisków rakietowych na stanowiskach startowych i w marszu, artylerię atomową, radiotechniczne środki kierowania rakietami, odwody taktyczne /pododdziały i oddziały wojsk lądowych/, punkty

i węzły oporu; punkty i stanowiska dowódzenia i inne obiekty.

Charakter tych obiektów /stosunkowo małe i ruchome/ wskazuje, że powinny być zwalczane małymi grupami samolotów i niemal bezpośrednio po ich wykryciu /rozpoznanie/.

Dlatego też zadania bojowe wsparcia lotniczego mogą być wykonywane małymi grupami samolotów myśliwsko-bombowych na wezwanie z pola walki. Zadania te będą wykonywane w większości sposobem uderzeń kolejnych. Część z nich może być wykonywana sposobem samodzielnego poszukiwania i zwalczania określonych obiektów.

Nie można wykluczyć potrzeby wykonywania zadań wsparcia lotniczego sposobem uderzeń jednoczesnych zawczasu planowanych. Wskazuje na to dążenie do "wkomponowania" zadań wsparcia lotniczego /działalności ogniowej DMB/ w ramy /plan/ porażenia ogniowego nieprzyjaciela w operacji zaczepnej frontu i armii wykonywanego sposobem kompleksowym.

Zgodnie z planem porażenia ogniowego, opracowywanego przez powoływany zespół pod kierownictwem dowódcy /szefa sztabu/ armii, DMB ma wspierać armię ogólnowojskową /pancerną/ w czasie ogniowego zabezpieczenia podejścia wojsk z głębi, ogniowego przygotowania ataku, ogniowego wsparcia ataku i ogniowego wsparcia wojsk nacierających w głębi obrony nieprzyjaciela. W każdym z tych okresów DMB może wykonać uderzenie jednoczesne częścią swych sił na uprzednio określone obiekty, a następnie wykonywać zadania wsparcia sposobem uderzeń kolejnych na wezwanie z pola walki.

Coraz trudniejsze warunki wykonywania zadań bojowych na polu walki przez małe grupy samolotów myśliwsko-bombowych /OPB nieprzyjaciela i konieczność pokonywania jej/ zmuszają do wykonywania zadań wsparcia lotniczego sposobem uderzeń jednoczesnych, dużymi grupami, najczęściej na zawczasu planowane obiekty i jednocześnie ograniczenia działań na wezwanie z pola walki, małymi grupami, sposobem uderzeń kolejnych i samodzielnego poszukiwania i zwalczania.

Z grupy zadań o znaczeniu taktycznym DMB może być również zabezpieczać desantowanie i wspierać działania taktycznych desantów powietrznych. Może ona wykonywać ogniowe przygotowanie desantowania /wstępne i bezpośrednie/ i ogniowe wsparcie działań bojowych wojsk desantów. Obiektami działań mogą być siły i środki obrony przeciwdesantowej, wojska nieprzyjaciela znajdujące się w rejonie desantowa-

nia i w rejonach do niego przyległych, środki radiolokacyjne i przeciwlotnicze, śmigłowce i samoloty szturmowe oraz środki ogniowe nieprzyjaciela. Zadanie to DLMB może wykonywać sposobem uderzeń jednoczesnych i kolejnych oraz stosując samodzielne poszukiwanie i zwalczanie obiektów naziemnych.

DLMB może także zwalczać taktyczne desanty powietrzne nieprzyjaciela, wykonując uderzenia jednoczesne i kolejne małych grup samolotów na wojska desantu w rejonie zakładowania, w rejonie wysadzenia /zrzutu/ i walki. Może również wspierać wojska lądowe w czasie zwalczania przez nie desantu nieprzyjaciela, ograniczając jego manewr poprzez niszczenie środków transportu desantu /śmigłowce, transportery opancerzone, samochody/, zwalczanie jego środków ogniowych /działka przeciwpancerne, moździerz/ i siły żywej w rejonach ześrodkowania.

Podczas wykonywania przez siły DLMB zadań o znaczeniu taktycznym dowódca i sztab dywizji szczególną uwagę zwracają na utrzymywanie potrzebnych sił w gotowości bojowej do działań na wezwanie z pola walki i jak najszybsze ich dotarcie do wskazanego obiektu działań. Duże znaczenie mają również podejmowane decyzje o zwalczaniu obiektów wskazanych przez dowódcę, a przede wszystkim określenie potrzebnej ilości sił do wykonania zadania oraz zabezpieczenie im dotarcia do obiektu działań. Niezbędne jest również utrzymywanie stałego kontaktu z dowództwami i sztabami wspieranych armii.

Przedstawiony zarys prowadzenia działań bojowych przez DLMB pozwala stwierdzić, że dowódzenie w dywizji jest w pełni scentralizowane. Praktycznie tylko dowódca DLMB decyduje o użyciu sił /ilości, podziale obiektów, zabezpieczeniu/ dywizji. Rola podległych plmb sprowadza się do wykonawstwa postawionych zadań.

Na uwagę zasługuje charakter, sposoby i warunki wykonywanych zadań, które zmuszają do utrzymywania sił w ciągłej gotowości bojowej i stosowania różnorodnych form i sposobów wykonywania zadań, tak o znaczeniu operacyjnym i taktycznym.

Z A K O Ń C Z E N I E

DLMB stanowi podstawową siłę uderzeniową WLF. Może używać konwencjonalne i jądrowe środki rażenia. Struktura organizacyjna DLMB i wyposażenie umożliwia jej wykonywanie zadań w operacjach frontu i armii zarówno całością sił dywizji jak i małymi grupami zgodnie z potrzebami wojsk lądowych. Zasady użycia DLMB wynikają z charakteru dywizji i potrzeb wojsk lądowych oraz dostosowane są do warunków współczesnego pola walki.

Dowództwo i sztab dywizji spełniają istotną rolę w przygotowaniu dywizji do działań bojowych oraz w dowodzeniu podległymi oddziałami. Przygotowanie do działań bojowych DLMB odbywa się zazwyczaj w warunkach ograniczonego czasu, co wymaga od oficerów dowództwa i sztabu dużych umiejętności i sprawnej pracy w toku planowania, organizowania i prowadzenia przez DLMB działań bojowych.

Wydrukowano w 50 egz.
Egz. nr 1-50 - Bibl.Nauk.OZS
Wyk. płk Jabłoński
Druk DS dnia 1985.01.22
Druk ASG WP nr pf-67/pf-321/WW
Kor. autor

[Faint red handwritten notes and a circular stamp are visible at the bottom of the page.]

JAWNE

Prot. 576 / 1999-06-24
Małgorzata Dnievicka
buz - 29.08.2000